

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 263 * ΤΙΜΗ 1 ΕΥΡΩ

Πανηγυρίζει Μεγαλοπρεπώς η Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης

Πανηγυρίζει με κάθε Εκκλησιαστική Τάξη η Ιερά Μονή Παναγίας της Ελεούσης (στην Πιτίτσα του Δήμου Πατρέων) την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στον διήμερο εορτασμό θα λειτουργήσει και θα ομιλήσει ο Αρχιμανδρίτης π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος (προϊστάμενος του Μητροπολιτικού μας Ιερού Ναού) με συλλειτουργό τον συνεφημέριό του π. Κωνσταντίνο Γουρδούπη.

Το απόγευμα (6.30) της 15ης Αυγούστου θα ψαλούν τα εγκώμια της Παναγίας μας.

Το πλήρες πρόγραμμα του εορτασμού στην 16η σελίδα

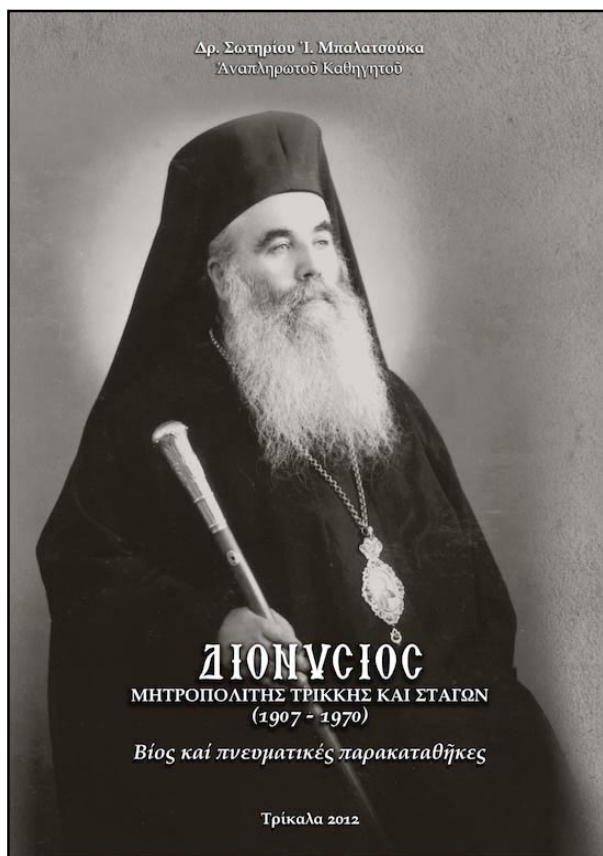
ΔΕΥΤΕ ΑΝΑΒΩΜΕΝ... ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΓΗΡΟΜΙΤΙΣΣΗΣ

Του Σεβ. Μητροπολίτου
Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σελίδα 3

«Άρον σου τα ὄμματα Μαριάμ
καὶ ἴδε εὐοπλάνως, τοὺς εἰκόνι σου τη σεπή,
παρεσιώτας Κόρη καὶ σε παρακαλόντας
καὶ πλήρωσον αἰήσεις, τούτων Πανύμνητε».

"ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ" ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ (1907-1970)

Είχαμε ακούσει για το πολύπλευρο έργο του αοιδίμου Μητροπολίτου Διονυσίου. Μία προσωπικότητα πληθωρική, χαρισματική, ασκητική, με τελεία αυταπάρηση για την Εκκλησία, τον τόπο, το Έθνος. Ο Μακαριστός Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών κυρός Διονύσιος υπέστη εξορία, φυλακίσεις - αιχμαλωσία, βασανιστήρια κ.λπ. σε στρατόπεδα της Γερμανίας (1942-1945), ενώ ως έφηβος έζησε την Μικρασιατική καταστροφή.

Πριν από μερικές ημέρες στο γραφείο του **Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου** στο Επισκοπείο, παρατηρήσαμε το βιβλίο με τίτλο: **"ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ" Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών (1907-1970)** με υπότιτλο: **Βίος και πνευματικές παρακαταθήκες**. Ευχαριστούμε θερμά τον Δεσπότη μας που το στερήθηκε για μερικές ημέρες, μιας και μας το παραχώρησε για μικρό χρονικό διάστημα και έτσι μας δόθηκε η δυνατότητα σήμερα να καταθέσουμε την κριτική μας και το σχολιασμό.

Ο **Δρ. Σωτήριος Ι. Μπαλατσούκας** (Αναπληρωτής Καθηγητής), με άρτια επιστημονική κατάρτιση, τιμά την μνήμη του μακαριστού Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κυρού Διονυσίου που φέτος συμπληρώνονται 42 έτη από την εκδημία του εις Κύριον, με την συγγραφή ενός σημαντικού πονήματος τριακοσίων εβδομήντα σελίδων.

Ο συγγραφέας έχει κατανείμει την εργασία του σε δύο κεφάλαια έως την εκατόν σαράντα σελίδα.

Το **Α' Κεφάλαιο** αφιερωμένο στον βίο του εκλιπόντος, χωρισμένο στις κάτωθι εννέα ενότητες.

1. Καταγωγή - Μοναστική του πορεία. 2. Αρχιερατική διακονία στη Λήμνο. 3. Μετάθεση στη Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών. 4. Ανασύνταξη του Μοναχισμού των Αγίων Μετεώρων και άλλων Μονών της επαρχίας του. 5. Ο Διονύσιος και ο νόμος για την αναγνώριση των Μετεώρων ως ιερού χώρου. 6. Μέριμνα για τα ιερά κειμήλια. 7. Πατήρ Πατέρων και "Γεννήτωρ" νέων Αδελφοτήτων. 8. Η τελευταία - η Διαθήκη του. 9. Το συγγραφικό του έργο.

Το **Β' Κεφάλαιο** περιλαμβάνει τις Πνευματικές Παρακαταθήκες του Μακαριστού Μητροπολίτου κυρού Διονυσίου με τις παρακάτω ενότητες και υποενότητες: 1.

Βίος και πνευματικές παρακαταθήκες

Ορθόδοξος Μοναχισμός α) Πνευματική πατρότης, β) Διονύσιος και εξέχουσες πνευματικές μορφές, γ) Κοινοβιακή αναγέννηση του Αγίου Όρους, δ) Πνευματικές εμπειρίες από τη Μεγίστη Λαύρα, ε) Το Ανθολογίο του "Ανατολικός Ορθόδοξος Μοναχισμός".

2. Οικολογική συνείδηση, 3. Φιλοπατρία, 4 Αγάπη προς τον πλησίον, 5. Πόνος και μαρτύριο.

Οι επόμενες σελίδες του πονήματος περιέχουν το παράρτημα με μηνύματα, έγγραφα, ανέκδοτες χειρόγραφες επιστολές εκ του αρχείου Ι.Μ. Λειμώνος, επιστολές - κείμενα Μητροπολίτου Πάφου Γενναδίου, επιλεγμένες ιδιόχειρες επιστολές και σπάνιο φωτογραφικό υλικό.

Ο **συγγραφέας** προλογίζοντας το βιβλίο καταθέτει στα Τρίκαλα στις 29 Ιουνίου 2012 (ανήμερα εορτής των αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου) τις παρακάτω σκέψεις.

"Ο Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών Διονύσιος, εξέχουσα πληθωρική προσωπικότητα, με πολλά χαρίσματα και αρετές, άφησε τον γήινο - φθαρτό τούτο κόσμο πριν από σαράντα και πλέον χρόνια. Κληροδότησε όμως μία μεγάλη πνευματική παρακαταθήκη. Πολλοί ήταν εκείνοι, κληρικοί - μοναχοί και λαϊκοί, επιστήμονες και μη, απλοί άνθρωποι, που τον γνώρισαν ως ποιμένα, πατέρα πνευματικό, και μας παρότρυναν ενθέρμως και φέρουμε στο φως της δημοσιότητας στοιχεία αφορώντα στο πρόσωπο του μακαριστού Ιεράρχου.

Πολύ δύσκολο το εγχείρημα να προσεγγίσει κανείς μία τέτοια πολυσιδή και αδαμάντινη προσωπικότητα του εικοστού αιώνα, με ένα τέτοιο τεράστιο - ογκώδες έργο, αντίστοιχο των Μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας μας. Προσπαθήσαμε όμως, χάριτι Θεού, να φέρουμε στην ε-

πιφάνεια πολύ σημαντικά πνευματικά θέματα. ανέκδοτα, τα οποία εγράφησαν από τον ίδιο. Έζησε και έδρασε σε πολλά σημεία με αποτέλεσμα παντού να αφήνει κάτι πολύτιμο.

Μετά από πολλή έρευνα και όπου υπήρχαν προσβάσιμα αρχεία - πηγές, με πνεύμα εμβριθείας, εντρυφήσαμε και αντλήσαμε πλούσιο αμητό, ο οποίος θα συμβάλει τα μέγιστα για τον επιστήμονα, τον πιστό και γενικότερα τον αναγνώστη.

Θα ήταν παράλειψή μας, να μην ευχαριστήσουμε τις Ιερές Μητροπόλεις, Τρίκκης και Σταγών, Σταγών και Μετεώρων, Μηθύμνης, Κερκύρας, τις Ιερές Μονές Αγίου ΙγνατίουΛειμώνος, Βαρλαάμ (και τις λοιπές Μονές μετεώρων) Μεγίστης Λαύρας, και Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους. Επίσης τις Ιερές Μονές Ευαγγελισμού Ορμυλίας, Παντοκράτορος Κερκύρας, Γκούρας, Δουσίκου, την "Εταιρεία Φίλων του Λαού", κάποιους Έλληνες αδελφούς μας, από την μαρτυρική αγιοτόκο περιοχή μεγαλονήσου Κύπρου (όπου επί διετία εργάστηκε ο αοίδιμος Διονύσιος) για την ευγενή καλοσύνη - συμβολή τους.

Ιδιαιτέρως να ευχαριστήσουμε ευγνωμόνως την **Ιερά Μονή Βυτουμά, τη Γερώντισσα και τις Αδελφές, οι οποίες με πολύ προθυμία και αγάπη στάθηκαν αρωγοί - συμπαραστάτες στην όλη προσπάθεια. Τέλος, να ευχαριστήσουμε όλους όσοι καθοιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν στην περάτωση της παρούσης μελέτης".**

Ολοκληρώνοντας ως τονισθεί, ο τόμος αυτός είναι καλοτυπωμένος, έχει θαυμάσια εμφάνιση και τούτο οφείλεται εν πολλοίς εις την συγγραφική εμπειρία του κ. Μπαλατσούκα, που την καταδεικνύει και η αριστοτεχνική ταξινόμηση της ύλης. Εξεδόθη δε, με το μονοτονικό σύστημα.

"Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ"

Παρακαλείτε ο ευρών να την προσκομίσει στο γραφείο απολεσθείσης εθνικής αξιοπρέπειας και αμειψήσεται με κλάδον ελιάς και ένα θερμό χειροκρότημα. Όχι γιαγιά δεν έχουμε λεφτά να τον αμείψουμε. Τα χάσαμε κι αυτά μαζί με την εθνική μας αξιοπρέπεια. Ζούμε ζητιανεύοντας δανεικά με το...αζημίωτο. Θυμάσαι γιαγιά που το 'γραψε ο Σολωμός: Δεν είν' εύκολες οι θύρες σαν η χρεία τες κουρταλεί!!!

Η κυρία που ήρθε επίσκεψή μας σύστησε την κόρη της: Η κόρη μου η Άββη.

Στιγμή αμνηχανίας. Από που προέρχεται το Άββη ρώτησε ο θεός ο Μίμης.

Τη βαπτίσαμε Μυριόβλυτη αλλά είναι κάπως μακρύ και άλλωστε είναι πιο βολικό μια και ζούμε πια στην Ευρώπη.

- Α, έκανε ο θεός, δεν το είχα καταλάβει ότι ζούμε πλέον στην Πάτρα των... Βρυξελών- και γελάσαμε.

Μου θύμισε την εποχή (Θεέ μου πόσο μεγάλωσα και θυμάμαι τέτοια, σε καλό μου) που στη δεκαετία '40 υπήρχαν πινακίδες: «Κουρείον το Αθηναϊκόν». «Η εμπορογραφείον το ευρωπαϊκόν»! Πάντα υπήρχε μια διάκριση...επιπέδου.

Τα τελευταία χρόνια ζούμε την αλλαγή των ονομάτων επί το ευρωπαϊκότερον. Διάκριση επιπέδου κι αυτό. Η Περιστέρα (ρηχό ε;) έγινε Τέρρυ. Η Γαρουφαλιά (Γαρούφω τη φωνάζανε στο χωριό) έγινε Φάλη και η Μαλαματένια έγινε Τένια, η Σταματία - Τία όπως και η Αριστεά έγινε Άρη. Αρσενικό ο Άρης, θηλυκό η ...Άρη. Τουτέστιν άρες μάρες ...κουκουναρές είπε ο θεός!!!

Βέβαια το θέμα είχε αρχίσει από παλιά. Τη Χρυσάφενια τη λέγανε Χρυσή ή τη Χρυσούλα -Σούλα, την Αθανασία (τη Θανάσω) τη λέγανε Σία αλλά υπήρχε μια συνέχεια, ας πούμε και μια κατ' οικονομίαν λογική. Ασπασία-Ασπα. Ανδρομάχη- Μάχη. Την Κυριακή-Κυριακούλα - Κούλα, κάπως κόλαγε: Αλλά το Σπυριδούλα- Πέπη; Η Ανδριάννα -Άντρη; Η Σοφία - Φαίη ή Φέφη (ξαδερφή μου αυτή για να μη λέμε τα ξένα, να πούμε και τα δικά μας κουσουριά).

Κι ακόμη - ακόμη η Πολυτίμη...Πο. Μάλιστα όπως το γράφω Πο (δύο γράμματα) σύζυγος μεγάλου τραπεζίτη και φίλη τώως Πρωθυπουργού σουπερ κοσμική της Αθήνας. Θεός σ' χωρές τους όλους και την Αθήνα μαζί όπως την κατάντησαν.

Χάνουμε σιγά - σιγά τον Ελληνισμό μας. Όλα αυτά που μας ξεχώριζαν. Τα ωραία Ελληνικά μας ονόματα. Μαρία - Αφροδίτη - Ανδρομάχη - Αθηνά - Ελένη - Βασιλική - Κωνσταντίνα - Άννα δεν τα συναντάς πια παρά μόνο στις ταυτότητες ή στην Τράπεζα που πάνε να πάρουν τη σύνταξη:

Για σκέψου είπα στη γυναίκα μου να σε φωνάζω Ζανίν (τη λένε Ιωάννα). Την Προ- Γιαγιά στην ορεινή Ναυπακτία τη φωνάζανε Γιαννίτσα - μου εξήγησε - και βάλαμε τα γέλια. Βλέπετε και τη Γεωργία τώρα τη φωνάζουνε Ζωζώ, την Ευαγγελία -Λολό. Τη Λα-

μπρινή (τη θεία Λάμπρω) τη φωνάζουν Άμπρι -τ ην εγγονή της.

Ε, όχι και την Κωνσταντίνα - Ντοντό. Από κι ως που; Είναι από τη εύθυμη Χήρα του Λέχαρ - εξήγησε ελαφρώς ενοχλημένη η κυρία. Δεν έχετε ακούσει που τραγουδά ο Ντανίλο «Μιμί, Ζουζού- Ντοντό...» που ζείτε;

Έλα ντε που ζούμε;

Κάποτε δώσαμε τη γλώσσα μας στους Ευρωπαίους που πήρανε τον πυρήνα της και φτιάξανε τη δική τους γλωσσική έκφραση. Γέμισαν τα λεξικά τους από λεκτικά δάνεια και μαζί με τα λεφτά που μας δανείζουν μας επέβαλαν -χωρίς να φαίνεται και το γλωσσικό τους ιδίωμα εν είδει λεκτικών τόκων.

Δεν μπορεί ο ξένος να λείει Ευρυδική - λείει Έβρη, επέμενε η κυρία. Σωστό πιο εύκολο, όμως εμείς λέμε Σκληρναρικόβα αδιαμαρτύρητα κι ας στραμπουλάς τη γλώσσα σου. Γιατί πρέπει να προσαρμοζόμαστε εμείς σ' αυτούς και όχι κι αυτοί σε 'μας.

Χάσαμε την ταυτότητά μας γιαγιά!

Ε λοιπόν δε θα το πιστέψετε αλλά μα την αλήθεια - ίσως γιατί είχα κατά νου να τα γράψω- είδα τη γιαγιά στον ύπνο μου και μου έβαλε τις φωνές: «Α, να μου χαθείτε. Δε φτάνει που χάσατε τις δουλειές, που χάσατε τα λεφτά σας, χάσατε και την ταυτότητά σας. Την εθνική σας αξιοπρέπεια βρε. Ξεχάσατε το λόγο του ποιητή; αυτοί που πέρασαν, περνούνε, θα περάσουν, κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί!»

Πώς θα ζήσετε χωρίς ταυτότητα και τι θα πείτε στα παιδιά σας;

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝΚΩΔΙΚΟΣ
8259**Ο Εκκλησιολόγος**

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ.& FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: & ekklisiologos@gmail.com

- alexkoll@otenet.gr

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ: ΗΛΙΑΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

ΕΝΩΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΥΤΕ ΑΝΑΒΩΜΕΝ... ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ

Αύριο η Πάτρα ανηφορίζεται στο Μοναστήρι της Κυράς της, που μαζί με τον Άγιο Απόστολο Ανδρέα την κρατάνε στα χέρια τους και την προστατεύουν.

Προεργάζει η πόλις η ευλογημένη, την λαμπρά Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και

σκοπο Παλαιών Πατρών Διονύσιο, ο οποίος εγκατεβίωσε στην ιερά της Παναγίας μας μάνδρα, άνωθεν της μεγαλοπόλεως των Πατρών. Δεν είναι κείμενο πρόσφατο, των τελευταίων ετών δηλαδή, αλλά συνετάγη, εν κατανύξει ψυχής και εν ευλαβεία μεγάλη από τον, ως άνω, σεπτόν των Πατρών Ιεράρχη, το έτος 1541 μ.Χ. και διεσώζετο στην Βιβλιοθήκη της Δημητσάνης, όπου και ενευρέθη, για να αξιοποιηθῇ δεόντως, όχι μόνο ως ύμνος εγκωμιαστικός, αλλά και ως ικετήριος κραυγή προς την Γηροκομήτισσα, γλυκυτάτη Μητέρα μας.

Ο αοίδιμος προκάτοχος ημών, **κυρός Νικόδημος**, κατόπιν μικράς επεξεργασίας του ποιήματος, εξέδωκε τα εγκώμια σε ειδικό φυλλάδιο, το πρώτον, το έτος 1997 και ώρισε να ψάλλωνται στο Μοναστήρι της Παναγίας μας, την Κυριακή προ της Εορτής της Κοιμήσεως της.

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ετοιμάζεται μαζί με τις Ουράνιες Δυνάμεις, να υμνήση την Παναγία μας με τα συγκλονιστικά εόρτια άσματα: **«Βαβαίων των μυστηρίων Αγνή, του Υψίστου θρόνος, ανεδείχθης Δέσποινα. Η δόξα σου ευπρεπής, θεοφωγγέσιν εκλάμπουσα χάρισι... Κεχαριτωμένη χάρε μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τὸ κόσμω διά σου τὸ μέγα έλεος».**

Όμως, η αυριανή σύναξη είναι ξεχωριστή και ο Λαός που ανεβαίνει στην αυλή της Γηροκομιτίσσης, με ευλάβεια πολλή της ψάλλει τον ξεχωριστό ύμνο, **τα εγκώμια**, που είναι απαύγασμα, ξεχύλισμα ευλαβείας προς αυτή, κείμενο γραμμένο ειδικά για την Γηροκομιτίσσή μας, την κυρά της Πάτρας, η οποία από τον λόφο της χάριτός της, ευλογεί την πόλη μας και την προστατεύει.

Τα εγκώμια που ψάλλονται κάθε χρόνο, την Κυριακή προ της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην ως είρηται Ιερά Μονή, είναι γραμμένα από Ιεράρχη σεπτό, **«άνθρωπον ζήλω θεῷ πεπυρωμένον και αρετή βίου κεκοσμημένον»**, τον Επί-

Γνωρίζουμε ότι την αποκλειστικότητα, ως προς τα Εγκώμια, την έχει ο Επιτάφιος Θρήνος, που ψάλλεται κατά τον Όρθρο του Μεγάλου Σαββάτου, εις τους Ιερούς Ναούς. Όμως η περίπτωση των Εγκωμίων, του Επιταφίου Ύμνου δηλαδή, της Γηροκομιτίσσης, είναι τελείως διαφορετική για τους λόγους που αναφέραμε προηγουμένως και για τούτο όχι απλώς εσυνεχίσαμε την ωραία αυτή παράδοση και θα την συνεχίζουμε, αλλά εφροντίσαμε λαμπρότερα η σύναξη να τελήται και η συμμετοχή του Λαού αθρόα να καταστή προς τιμήν της υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας. Έτσι η ημέρα των Εγκωμίων, στο Μοναστήρι της Γηροκομιτίσσης, αμιλλάται εις αϊγλήν, κατά τα τελευταία έτη και εις συμμετοχήν Λαού, **την πανήγυριν της 15ης Αυγούστου.**

Είμαι βέβαιος ότι και εφέτος κατά την Ακολουθία των Εγκωμίων, τα πλήθη των Πατρώων, θα κατακλύσουν τον Ναό της Υπερευλογημένης Δέσποινας του κόσμου και την ιερά μάνδρα της, το πανσεβάσμο δηλαδή Μοναστήρι της και ικετευτικά θα σταθούν ενώπιον της χαριτοβρύτου Εικόνας της, για να την εγκωμιάσουν μετά των Αγέλων και των Αγίων του Θεού.

Είμαι πεπεισμένος, ότι πληθὺς ευλαβών Χριστιανών, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, νεανίσκοι και παρθένοι και στόματα νηπίων και θηλαζόντων, αίνον θα καταρτίσουν, συνωδά τω Γαβριήλ και τω μακαριστῷ Μητροπολίτῃ Παλαιών Πατρών Διονυσίῳ, εγκωμιάζοντας «την των ουρανών Πλατυτέρα».

Είμαι ακόμα βέβαιος, ότι κατά την ώρα που θα λιτανεύουμε την, εκπάγλου ουρανού χάριτος παναγία μορφή της Πανάγνου Κόρης, θα βιώσουμε εσωτερικό ιερό συγκλονισμό, ιερά συγκίνηση και άφατο δέος, ορώντες την ευσέβεια να ξεχυλίξη από τις καρδιές, ενώ τα πλήθη των πιστών, θα συνωστιζώνται, ως κατ' έτος συμβαίνει, προκειμένου να ψαύσουν την αγία της Εικόνα, βασταζομένην εις τας χείρας του Ηγουμένου της Μονής.

Σας προσκαλούμε και εφέτος, σ' αυτό το ουράνιο άμα και επίγειο πανηγύρι, όπου **«τα άνω τοις κάτω συνεορτάζει και τα κάτω τοις άνω συνομιλεί»**, για να πάρουμε δύναμη, να αντλήσουμε ελπίδα, να εξασφαλίσουμε επιστηριγμόν και βεβαίαν ενίσχυση στην τόσο δύσκολη πορεία μας.

Σας παρακαλούμε να ανηφορίσετε στον ιερό λόφο, ό-

που της Παναγίας μας το Μοναστήρι και προσκύνημα, να ανέλθετε εις το «όρος» της Μεγαλόχαρης Γηροκομιτίσσης και να ενώσετε την παρακλητική φωνή σας με την ικεσία και την δέηση του Επισκόπου σας και των Πατέρων της Μονής την προσευχητική επίκληση.

*** Για τον κόσμο όλο**, ο οποίος ευρίσκεται σε φοβερή δίνη και φρικτή σκοτοδίνη, εξ' αιτίας των πολλών αμαρτιών και της μεγάλης αποστασίας από τον Θεό.

*** Για την Πατρίδα μας**, η οποία, υποφέρει ως μη ώφελεν, κρίμασιν οἷς οἶδεν ο Θεός, και η οποία εναγωνίως αναζητεί έξοδο από την κρίση και την απελπισία, που ως ένα απαίσιο νέφος επικάθησαν στον ουρανό της.

*** Για το γένος μας γενικώς**, το οποίο έχασε, προς καιρόν πιστεύουμε, την πνευματική του πυξίδα, υιοθετήσαν αλλότρια και ξένα πρότυπα ζωής, μακράν των υπό του Θεού παραδεδομένων και υπό των ετών δοκιμασμένων ιερών αληθειών και αξιών.

*** Για τους έχοντας στα χερίά τους τις τύχες της χώρας μας**, ώστε:

α) Να τους φωτίξη ο Θεός, προκειμένου να επιλέγουν κάθε φορά τα συμφέροντα και πρόσφορα για τον ταλαιπωρημένο Λαό μας μέτρα, χωρίς να δίδουν γη και ύδωρ, στους επιθυμούντας να καταπιούν, ως λέοντες, την ικμάδα αυτού του ευγενούς Λαού.

β) Να είναι έτοιμοι ανά πάσαν στιγμή, ώστε να υψώσουν φωνή, υπέρ των αδικουμένων και καταπονουμένων από τα δυσβάστακτα βάρη που συνεχώς επιβάλλουν οι δανειστές μας και δυνάστες μας Ευρωπαίοι και τα οποία καθημερινώς, όλο και περισσότερο, πιέζουν και γονατίζουν μικρούς και μεγάλους.

γ) Να υπερασπίζονται, επόμενοι ταῖς θυσίαις των αγωνιστών υπέρ πίστεως και πατρίδος, τα ιερά και όσια της φυλής μας και την εθνική μας ακεραιότητα και ανεξαρτησία, την οποία με την θαυμαστή προστασίας της Παναγίας μας, ως Υπερμάχου Στρατηγού, επιτύχαμε.

*** Για τα παιδιά μας**, που βασανίζονται σε ένα κόσμο, πνευματικά γηρασμένο και πολιτιστικά πτωχευμένο, προκειμένου να βρούν την πορεία τους. Πού υποφέρουν από ανεργία, από έλλειψη οράματος στην ζωή και από την αβεβαιότητα για το μέλλον, αφού το σύστημα, όπως **«εν αμαρτίαις πολλαίς»** διεμορφώθη, ετσάκισε τα φτερά τους και τα κατήντησε νυκτωμένους στρατοκόπους αποστασμένων ή το χειρότερο σβησμένων ελπίδων.

Να φωτίση Κύριος ο Θεός τους νέους μας, ώστε διά πρεσβειών της Παναγίας μας, να κατανοήσουν ότι η ζωή έχει αξία μόνο όταν ο άνθρωπος είναι ενωμένος με τον Θεό, όταν έχη εμπιστοσύνη στην Εκκλησία που είναι η μεγάλη και φιλόστοργη μάνα μας, όταν η όλη μας βιοτή είναι εμπνευσμένη από τις πνευματικές αξίες που κράτησαν όρθιο αυτό τον τόπο επί τούς αιώνες.

Να αντιληφθούν, ότι χρειάζεται αγώνας και αντίσταση για να επιτευχθούν τα αγαθά της ζωής και να διασωθή η αξιοπρέπεια και το **«κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού»**, του ανθρωπίνου προσώπου.

*** Για την πόλη μας, την Πάτρα**, την οποία τόσο αγάπησε ο Θεός και για τον φωτισμό της και την σωτηρία της, έστειλε τον Πρωτόκλητο Απόστολό Του, ο οποίος όχι μόνο edίδαξε, αλλά και μαρτυρικό θάνατο υπέστη επί του Χιαστού Σταυρού, πορφυρώσας με το αίμα του

τον ευλογημένο τόπο μας.

Να παρακαλέσωμε για την πόλη μας, με τα τόσα και τέτοια προβλήματα, που όλους όσοι την αγαπάμε δεν μας αφήνουν **«να δώσωμε ύπνον τοις οφθαλμοῖς ημών και τοις βλεφάροις ημών νυσταγμόν»** και τα οποία δεν θα κατονομάσωμε, ούτε θα απαριθμήσωμε τώρα, προκειμένου ουδένα να στενοχωρήσωμε.

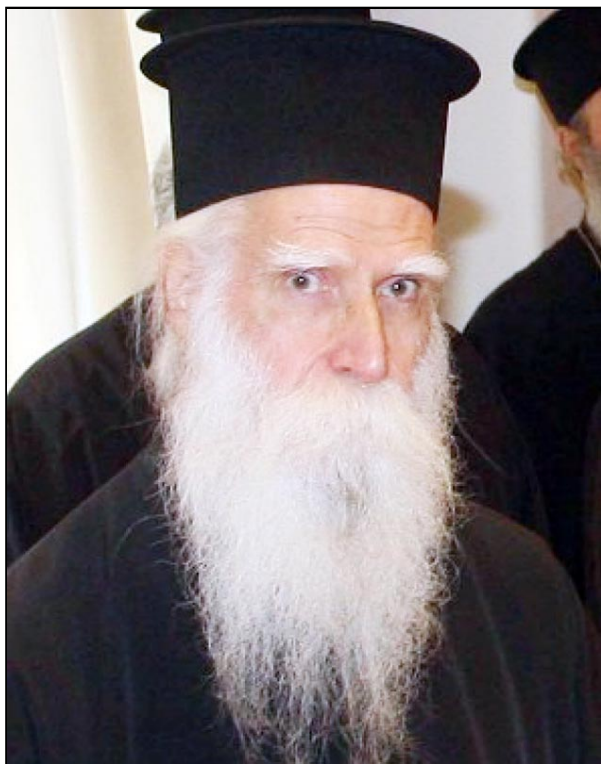
*** Να ικετεύσωμε για αυτόν τον τόπο**, που, παρά την τόση ομορφιά του και τα δώρα του Θεού, αντιμετωπίζει τόσες δυσκολίες, γεύεται πολλές αδικίες και δοκιμάζει, πολλάκις, πόνο δυσβάστακτο και μεγάλο.

Και καθώς μεταφέρομαι, νοερώς στις αυλές της Γηροκομιτίσσης, ήδη βιώνω τις συγκλονιστικές στιγμές και το ξέσπασμα της ευλαβείας σας αδελφοί, την ώρα που λιτανεύεται η μορφή της Πανακρηάτου και Πανάγνου Κόρης και είτε εν εγρηγόρει, είτε εν εκστάσει, ακούω τα πλήθη των ευσεβών όπου γης και την κτίση ολόκληρη, να ενώνουν μαζί σας την βαθειά τους ικεσία και φωνή λιγυρά να προσφθέγγονται προς την Γοργοεπήκοο, την Ελεόουσα, την Γλυκοφιλούσα, την Παντάνασσα και Γηροκομήτισσα:

«Άρον σου τα όμματα Μαριάμ και ίδε ευσπλάχνως, τους εικόνι σου τη σεπή, παρεστώτας Κόρη και σε παρακαλούντας και πλήρωςον αιτήσεις, τούτων Πανύμνητε».

Ο ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ - ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ, ΕΝΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΟΙΑΚΟΣΤΡΟΦΟΣ, ΜΙΑ ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ ΑΓΑΠΗΣ

Λίγες ημέρες πέρασαν από την Οσιακή Λκοίμηση του Μητροπολίτου Νικοπόλεως και Πρεβέζης κυρού Μελετίου. Και ἔγω σαν πνευματικό του παιδί από τα χρόνια των φοιτητικών μου σπουδών ακόμα, κάνω μία σπονδή, ονειροπολώ πάνω απ' ανάσες και κύματα, που δεν βγαίνουν από σώματα. Ούτε από ύλη, αλλά από μνήμες, φαντασία και οδύνη, στο ανάλαφρο μα και λυπητερό μιας τρισεύγενης επωνυμίας οδοιπορικό.

Η γη μας, εύγονη, στολισμένη με του αγέρα στου νου τα μνημεία, σε δέχτηκε, το χώμα που περπάτησαν τα Αρχιερατικά σου πόδια μυρώθηκε με την ευωδία σου. Και η Πρέβεζα που σ' έκανε Πατέρα, τώρα σε προσφωνεί από μακριά με τα δικά της λόγια.

Χρόνια ολάκερα την ευλογούσες και την κοίταζες. Όχι για να την γνωρίσεις αλλά για να μη ξεχάσεις. Και μεις φαινόμασταν χαρούμενοι αντίκρυ Σου να ἔχεις και μια αγαλλίαση στον ύπνο Σου.

Τώρα όμως πολύκλαυστε Γέροντα, είσαι απών, εις ο μέγας απών και θυμόμαστε και κλαίμε. Αγκαλιάζουμε τα σύμβολα του πάθους Σου και δεν αφήνουμε το είναι μας να κοιμηθεί.

Σεπτέ Γέροντα.

Μάδησες σαν τον βασιλικό και ευωδίασες. Μαδήθηκες από την ασθένειά σου και αγίασες. Μάδησες πικροδάφνες και έφυγες... Ναι, έφυγες...

Τώρα ψελλίζεται το όνομά Σου από όλους, από την Εκκλησία σου, αναγνωρίζεται το έργο σου, αναζητιέται η μορφή σου, δικαιώθηκε η υπομονή σου.

Η Πρέβεζα που την είχες κορώνα στην Αρχιερατική σου καρδιά, ΠΑΝΤΑ θα σε θυμάται... Την ψυχή του λαού

Εις μνημόσυνον αιώνιον

μας, τη ζεσταίνεις ακόμα.

Υψώθηκες σαν ένας ευσκιόφυλλος πλάτανος, που τον εξογκώνει η δύναμη της ζωής, και σαν πλατυπτερούγος αετός κράτησες αιθέρια τα φτερά σου, με τη σεμνότητα και την απλότητά σου, που κάλυπταν σαν τοίχος την προσωπικότητά σου, καταξιώθηκες πανορθόδοξα και διαχριστιανικά.

Τα χρόνια της ζωής σου θα τα καταγράψει η ιστορία, την ευαισθησία σου, η ποίηση, τον κλυδωνισμό σου, η τραγωδία. Και τώρα σιγά – σιγά με την ανάλυση της ιστορίας στις ακάνθινες αλήθειες της μαρτυρίας σου, βρίσκεις δικαίωση, με την ποιητική ευαισθησία σου δίνεις ξαστεριά στο συναίσθημά μας και με την κακουχία σου δημιουργείς την επάνθιση του βίου μας.

ΗΣΟΥΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όταν σεπτέ Γέροντα, θεμελιώνες εκκλησίες, όταν οικοδομούσες ιδρύματα, όταν συγκροτούσες εκκλησιαστικές κοινότητες, όταν αγωνιζόσουν σαν αγνός και αληθινός Αρχιερέας, όταν προήδρευες Συνόδων, όταν ευλόδελφα συσχεπτόσουν, όταν προσεξήρχες με απaráμλλη μεγαλοπρέπεια βυζαντινής λειτουργικής ευχαριστίας, όταν η Αρχιερατική σου αξία έσμιγε με το λυτρωμένο καθαρμό για να γευτείς το ποτήρι της αγωνίας και του πόνου του λαού σου πάνω απ' όλα ήσουν Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ που στο πρόσωπό σου ο Χριστός πρόσφερε με τη σιωπή σου, που έβγαζε πεντακάθαρα την ουσία του πνεύματός σου, το μήνυμα της χριστιανικής μαρτυρίας και του μαρτυρίου.

Ο ΠΑΤΕΡΙΚΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΣΟΥ

Ο πατερικός στοχασμός σου, η υποδειγματική ακτημοσύνη σου, η φιλοχρηματία σου, η ακαταπόνητη εργατικότητα σου, αποστιλβώνουν μαρμαρυγές στο αθάνατο στεφάνι με το οποίο ο ουρανός και η Εκκλησία σε εδόξα-σε!

Ναι, σε εδόξασε! Πονούσες για τις πληγές της, για τα λάθη των ποιμένων της και μεριμνούσες ανύσταχτα, για τον καταρτισμό του ποιμνίου σου. Ο αγώνας και η αγωνία σου για τη «περίφημη μετάφραση» σε απλή γλώσσα αυτό δεικνύει. Ίσως αργότερα κάποιοι να σε καταλάβουν.

«ΕΙΧΕΣ ΠΟΛΛΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΝΤΟΥ»

Είχες πολλά πνευματικά παιδιά παντού, φίλους, πιστούς φίλους, φίλους παντού. Όταν σε πλησιάζαμε νοιώθαμε δέος μπροστά σου, μας αφόπλιζε η ευγένειά σου, η αρχοντιά σου, το φωτεινό σου χαμόγελο αλλά και το αετίσιο βλέμμα σου, γεμάτο ιλαρότητα και καλοσύνη. Η επιεικεία σου δραστική και η αυστηρότητά σου ανθρωπίνη. Γι' αυτό δεν πλήγωνα κανένα, δεν μπορούσες να πλήγωσεις κανένα.

Είχε ο φαινός αυτός ρασοφόρος και μελιχίος καλόγηρος, ο εσμυρνισμένος με το τέλεσμα της Αρχιερατικής του πολιτείας, μία μεγάλη αγάπη για τον μοναχισμό και τούτο γιατί η ζωή του άντεχε σε κριτήρια μοναχικά. Στη μοναστική γαλήνη εύρισκε σχεδόν καθημερινά, τα απογεύματα ανάπαυση από τους ποιμαντικούς μόχθους και τις διοικητικές φροντίδες.

Η πρόνοια του θεού του χάρισε στιγμές ανεπίπτως χαράς και συγκίνησης. Είχε το προνόμιο να εκλέξει και να χειροτονήσει εκλεκτούς ιερομονάχους με μόρφωση και πνευματικότητα (θα ήταν μεγάλη ευλογία κάποιος από αυτούς να τον αντικαθιστούσε στον Αρχιερατικό Θρόνο, συνεχίζοντας το ωραίο και μεγάλο του έργο. Αν ερωτάτο ο λαός της Πρεβέζης, το ποίμνιο θα συγκατένευε σε κάποιον από τους πολύτιμους συνεργάτες του).

ΟΙ ΔΕΣΠΟΤΙΚΕΣ ΙΕΡΟΠΡΕΠΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

Δεν θα λησμονηθούν ποτέ οι δεσποτικές, ευγενικές, ιεροπρεπείς αλλά και μετρημένες τελετουργικές κινήσεις σου, η λειτουργική του χάρη ως κορυφαίου μυσταγωγού μπροστά στο θυσιαστήριο, η ευλαβέστατη ακινησία της χάλκινης κορμοστασίας του πάνω στο θρόνο του,

περιβεβλημένος με τον μανδύα της Αρχιεροσύνης του, που με το θελκτικό ιώδες χρώμα φάνερωνε τις μουσικές χρυσοκονδυλίες της ψυχής του, με μία λέξη η τέχνη του να ναι σωστός Αρχιερέας.

ΕΝΑ ΚΕΡΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Αοίδιμε Γέροντα!

Έρχομαι σήμερα στον τάφο σου και ανάβω ένα κερί ευγνωμοσύνης και θυματίζω την προσευχή μου για να ανέβει «εκ χειρός Αγγέλου ενώπιον του Θε-

ΤΟΥ ΔΗΜ. ΚΟΥΒΕΛΑ

Θεολόγου - Καθηγητού

Πειραματικού Γυμνασίου Τριπόλεως

ού» και με τα μάτια δακρυσμένα αντικρίζω τη σεπτή σου μορφή.

Σε κοιτάζω για να μετρήσω ακόμη μια φορά την μεγαλοσύνη σου, να θυμηθώ τη λεβεντιά σου, να πάρω από το φως της ψυχής σου.

«Η ψυχή και η μορφή μου, είπες κάποτε στην **Πάτρα** – όταν είχες έλθει για το μνημόσυνο και τη παρουσίαση του βιβλίου προς τιμή της μεγάλης ευεργέτιδος **Σταυρούλας Τούλα** – είναι τα δύο ονόματα που μας δίνει ο Θεός. Το ένα για να μας γνωρίζει ο ίδιος, το άλλο για να μας γνωρίζει ο κόσμος. Με την ψυχή και τη μορφή ενώνωμε την αιωνιότητα με τον κόσμο. Και τα δύο μιλούν σήμερα Σεπτέ Γέροντα πως είσαι αθάνατος και η μνήμη σου αιωνία».

Σεπτέ Γέροντα

Στη συνειδηση του λαού μας ακόμη και σε εκείνους που παρεξήγησαν τη ζωή σου, δικαιώθηκες και είσαι όντως Άγιος, ένας σεπτός Ιεράρχης, ένας μεγάλος ποιμένας, ένας μοναδικός οιακοστροφός που συνέθεσες με την διακονία σου μια ακροστοιχίδα αγάπης με έκτακτη διαίσθηση, διαρκή εγρήγορση και πρωτοπόρα κατεύθυνση.

Πολυσεβάστε Γέροντα.

Η μνήμη σου εΐη Άληστος και αιωνία.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ
ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡ/ΤΩΝ**

ΓΕΝΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

**Πατρών – Πύργου 85, 263 33 Παραλία Πατρών
Τηλ.: 2610 225-542, FAX: 2610 278-269**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Εκκλησιαστική Εκπαίδευση έχει ως σκοπό την ανάδειξη και κατάρτιση Κληρικών της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας και λαϊκών στελεχών, υψηλού μορφωτικού και χριστιανικού ήθους.

Τα Γενικά Εκκλησιαστικά Λύκεια είναι δημόσια Σχολεία που υπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας (Διεύθυνση Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης). Είναι ισότιμα με τα υπόλοιπα Γενικά Λύκεια και λειτουργούν σύμφωνα με το Αναλυτικό Πρόγραμμα του ΥΠΔΒΜΘ.

Διδάσκονται μαθήματα Γενικής Παιδείας (**Θεωρητικής και Τεχνολογικής κατεύθυνσης**) και επί πλέον τρία Θεολογικά μαθήματα και Βυζαντινή Μουσική σε κάθε τάξη, με σκοπό τη θεωρητική και πρακτική κατάρτιση των νέων που ενδιαφέρονται να στελεχώσουν την Εκκλησία και άλλους τομείς του Δημοσίου.

Το Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών στεγάζεται σε νεόδμητο κτίριο στην Παραλία Πατρών (Πατρών - Πύργου 85) και διαθέτει σύγχρονα εργαστήρια Φυσικών Επιστημών και Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Υπάρχει επίσης παρεκκλήσιο για την τέλεση των Ιερών Ακολουθιών.

Οι μαθητές συμμετέχουν στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, ενώ έχουν και τη δυνατότητα πρόσβασης με **ειδικό ποσοστό** στις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες και στα τμήματα: α) Ιερατικών Σπουδών, β) Διαχείρισης Εκκλησιαστικών κεκτημάτων και γ) Εκκλησιαστικής Μουσικής και Ψαλτικής τέχνης, τα οποία συμπεριλαμβάνονται στο Μηχανογραφικό Δελτίο (Α.Ε.Ι.)

Χορηγούνται **υποτροφίες** στους αριστούχους μαθητές από την Ιερά Σύνοδο.

Παράλληλα με το Σχολείο λειτουργεί και **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ** η οποία παρέχει τη δυνατότητα φιλοξενίας μαθητών και παρέχει σε όλους τους μαθητές πρόγευμα και γεύμα, εάν το επιθυμούν.

Το Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών παρέχει στους μαθητές σύγχρονα και ασφαλές σχολικό περιβάλλον, σχολική ζωή με κανόνες και αρχές, περιβάλλον με σωστά πρότυπα και αληθινή αγάπη για πνευματική, ηθική και κοινωνική καλλιέργεια του κάθε μαθητή ξεχωριστά.

* Οι ενδιαφερόμενοι για περισσότερες πληροφορίες μπορούν ν' απευθύνονται στο Γραφείο του Σχολείου, Πατρών – Πύργου 85, τηλ. 2610 225-542 και ΦΑΞ: 278-269), καθώς επίσης και στην ιστοσελίδα του Σχολείου www.lyk-ekkl-patras.ach.sch.gr

Για το Εκκλησιαστικό Ι.Ε.Κ. (Εκκλησιαστική και Πολιτιστική Κατάρτιση) δεχόμαστε αιτήσεις για προεγγραφή.

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη

Optical Center

**Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο**

**Μειώσαμε τις τιμές σε γυαλιά ηλίου
ή γυαλιά οράσεως, όμως η ποιότητα
παραμένει στο ύψος της!**

Τηλ.: 2610/621.800 • 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

(από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

**Έκθεση Αγιογραφίας,
γκραβούρες αυθεντικές**

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ

ΤΗΛ.: 2610/272.692, ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930

ΤΑ ΙΕΡΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ. 1. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ (α)

1. Στην προηγούμενη αναφορά μου, αδελφοί χριστιανοί, σάς μίλησα γενικά για τα ιερά Μυστήρια. Είναι ορατές ιερές τελετές, που τελούν οι ιερείς της Εκκλησίας μας, και δια των τελετών αυτών έρχεται η αόρατη θεία Χάρη στους χριστιανούς. Εκείνο το οποίο, αγαπητοί μου, θέλω να τονίσω ιδιαίτερα είναι ότι μόνο τα Μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας είναι έγκυρα, ενώ τα Μυστήρια των αιρετικών είναι άκυρα. Και βέβαια, έτσι είναι, γιατί οι αιρετικοί, Καθολικοί και Προτεστάντες, δεν έχουν κανονική ιερωσύνη, επειδή έχουν αποκοπεί από την Εκκλησία. – Μετά τα όσα γενικά σάς είπα για τα Μυστήρια, θα εξετάσουμε τώρα ένα - ένα από αυτά και αρχίζουμε από το Βάπτισμα.

2. Το Βάπτισμα είναι αναγκαίο Μυστήριο, γιατί με αυτό το Μυστήριο μπαίνουμε στην οικογένεια του Θεού, που λέγεται Εκκλησία. Γι' αυτό και το Βάπτισμα λέγεται «**θύρα**», από την οποία μπήκαμε όλοι στον Οίκο του Θεού, δηλαδή στην Εκκλησία. Το Βάπτισμα λέγεται και «**φύτευμα**», γιατί μ' αυτό το Μυστήριο φυτευόμαστε στην «**Άμπελο**» του Χριστού, όπως λέγεται διαφορετικά η Εκκλησία. Με το Βάπτισμα γινόμαστε παιδιά του Θεού, γι' αυτό και το Βάπτισμα λέγεται και «**υιοθεσία**». Αυτά τα διάφορα, αλλά και άλλα ονόματα, με τα οποία καλείται το Βάπτισμα, δείχνουν την μεγάλη του αξία και σπουδαιότητα. Με το Βάπτισμα παίρνουμε το όνομα του Χριστού. «**ΙΧΘΥΣ**» (Ιησούς, Χριστός, Θεού, Υιός, Σωτήρ), είναι το όνομα του Χριστού μας· και εμείς με το Βάπτισμα γινόμαστε τα «**ιχθύδια**» Του, αφού γεννιώμαστε στα νερά της ιερής Κολυμβήθρας, όπως τα ιχθύδια-ψάρια γεννιούνται στα νερά των ποταμών και των θαλασσών.

3. Την σπουδαιότητα και το απαραίτητο του Βαπτίσματος τα δείχνει και το ότι η Εκκλησία, σε περίπτωση ανάγκης, επιτρέπει και σε λαϊκό χριστιανό να το τελήσει. Πραγματικά, όταν ένα νήπιο αβάπτιστο κινδυνεύει να πεθάνει, οι χριστιανοί γονείς του ή συγγενείς του, ή κάποιοι χριστιανός που θα ευρίσκεται εκεί, κάνει στο νήπιο το λεγόμενο «αεροβάπτισμα». Παίρνει, δηλαδή, το νήπιο στα χέρια του και λέγει: «**Βαπτί-**

ζεται ο δούλος του Θεού τάδε (και δίνει ένα όνομα)». Και αμέσως το υψώνει στον αέρα τρεις φορές, λέγοντας την κάθε φορά το κάθε Όνομα των Προσώπων της Αγίας Τριάδος. Δηλαδή: «**Εις το όνομα του Πατρός**», λέγει στην πρώτη ύψωση του νηπίου, «**και του Υιού**», στην δεύτερη ύψωση, «**και του Αγίου Πνεύματος**», λέγει στην τρίτη ύψωση του νηπίου στον αέρα. Το νήπιο, αν πεθάνει, θεωρείται βαπτισμένο. Αν το νήπιο ζήσει, πρέπει να γνωρίζουμε ότι πρέπει να τελεστεί κανονικά το Βάπτισμά του από τον ιερέα, με το όνομα όμως που έδωσε ο λαϊκός χριστιανός κατά το αεροβάπτισμα.

4. Με την ευκαιρία αυτή, ας πω τί γίνεται με τα νήπια που πέθαναν αβάπτιστα. Κατά την διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας μας τα νήπια αυτά δεν απολαμβάνουν μεν την δόξα της Ουράνιας Βασιλείας, γιατί βαρύνονται με το προπατορικό αμάρτημα (το οποίο εξαλείφεται μόνο με το Βάπτισμα), αλλά και δεν κολάζονται. Νομίζω ότι στα νήπια αυτά πρέπει να γίνεται η νεκρώσιμη Ακολουθία των νηπίων (χωρίς να μνημονεύουμε όνομα, αφού το νήπιο είναι αβάπτιστο, αλλά απλώς θα λέμε «**του δούλου σου**»), νομίζω όμως πάλι ότι στην κηδεία των αβάπτιστων νηπίων δεν διαβάζουμε Ευαγγέλιο.

5. Στα παλαιά χρόνια, στην πρώτη Εκκλησία, το Βάπτισμα γινόταν σε μεγάλη ηλικία. Αυτός που επρόκειτο να βαπτιστεί, «κατηχέτο» πρώτα, διδασκόταν, δηλαδή, πρώτα τις αλήθειες της πίστης μας, εξεταζόταν στην συνέχεια από τον Επίσκοπο αν τις έμαθε, και έπειτα βαπτίζονταν. Μάλιστα έχουμε περιπτώσεις που, αν στην εξέταση αυτή από τον Επίσκοπο ο κατηχούμενος δεν γνώριζε τις αλήθειες της πίστης μας, αναβαλλόταν το Βάπτισμά του, για να κατηχηθεί καλλίτερα και να μελετήσει περισσότερο τα δόγματα της Εκκλησίας. Έτσι, οι πρώτοι χριστιανοί ήταν διδαγμένοι, γεύονταν την πίστη τους, γιατί την γνώριζαν καλά και μπορούσαν να την υπερασπίσουν στους αιρετικούς. Αργότερα η Εκκλησία, λαμβάνοντας

Του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Γόρτυνος και
Μεγαλοπόλεως
κ.κ. Ιερεμία

υπ' όψιν τον κίνδυνο θανάτου σε νεαρά ηλικία και ακόμη ότι το Βάπτισμα είναι αναγκαίο για την σωτηρία των ανθρώπων, θέσπισε τον νηπιοβαπτισμό. Το έκανε όμως αυτό η Εκκλησία με την προϋπόθεση, ένας από τους χριστιανούς να «αναδεχθεί», να αναλάβει, δηλαδή, την υποχρέωση ότι, όταν θα μεγαλώσει το βαπτιζόμενο νήπιο, θα του διδάξει αυτός ή θα φροντίσει να διδαχθεί από άλλους τις αλήθειες της πίστεως. Αυτός είναι ο «**Ανάδοχος**». Προσοχή στον Ανάδοχο! Δεν είναι για μια «**κουμπαριά**»! Ο Ανάδοχος πρέπει να είναι ευσεβής και να έχει διδαχθεί καλά την πίστη, για να μπορεί να την δώσει στο βαπτιζόμενο παιδί, όταν θα μεγαλώσει. Επειδή όμως ο Ανάδοχος- «ο νουνός» που λέμε-, όπως το ξέρουμε, δεν κάνει το ιερό του έργο, αλλά αρκείται στην «κουμπαριά», γι' αυτό, σε άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες στο εξωτερικό οι ιερείς της Ενορίας βάζουν και δεύτερο Ανάδοχο, έναν πραγματικά ευσεβή χριστιανό, πού θέλει και ξέρει να κάνει στο βαπτιζόμενο παιδί το έργο της κατηχήσεως. Αυτός ο δεύτερος Ανάδοχος σε εμάς εδώ στην Ελλαδική Εκκλησία είναι οι Κατηχητές και οι Κατηχήτριες.

Είναι πολύ ιερό και αναγκαίο το έργο τους. Να είναι όμως έργο Κατηχήσεως της νεότητος και όχι έργο δημιουργίας χορευτικών τμημάτων και κοσμικών εκδηλώσεων, με την υπερφάνεια μάλιστα και την διαφήμισή τους στα έγχρωμα περιοδικά τους ότι με τις εκδηλώσεις τους αυτές κάνουν σωστά το έργο του Κατηχητού.

Σ' αυτά που γράφω, χριστιανοί μου, κατηγορώ τον εαυτό μου πρώτα, γιατί και εμείς εδώ στην Μητροπολή μας σαν να μου φαίνεται ότι δίνουμε βαρύτητα στη δημιουργία χορωδιών και χορευτικών εκδηλώσεων και παραμελούμε την Κατήχηση, που είναι το κύριο έργο της Εκκλησίας. Ας μας συγχωρέσει ο Θεός για την αμαρτία μας αυτή.

Αλλά θα συνεχίσουμε περί του ιερού Βαπτίσματος στο επόμενο κήρυγμά μας.

Τί βλέπουν και τί διαβάζουν τα παιδιά μας;

Η ευαγγελική περικοπή της Ι' Κυριακής του Ματθαίου αναφέρεται στο ίδιο γεγονός μ' εκείνο της Δ' Κυριακής των νηστειών, δηλαδή στη θεραπεία του σεληνιαζόμενου παιδιού, με τη διαφορά ότι ο ευαγγελιστής Μάρκος είναι ελαφρώς λεπτομερέστερος. Εδώ θα περιοριστούμε στην περιγραφή του ευαγγελιστού Ματθαίου, που εκπέμπει ενδιαφέροντα μηνύματα. Η θεραπεία του παιδιού συνέβη μόλις ο Κύριος κατέβηκε από το όρος, όπου είχε μεταμορφωθεί.

Όταν ο Κύριος μαζί με τους μαθητάς του πήγαν προς το μαζεμένο λαό, παρουσιάστηκε μπροστά του ένας άνθρωπος γονατιστός και του λέει: Κύριε, σπλαχνίσου το γιό μου, διότι σεληνιάζεται και υποφέρει πολύ. Διότι συχνά τότε πέφτει στη φωτιά και τότε στο νερό, για να καεί ή να πνιγεί. Και τον έφερα στους μαθητάς σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν. Και αποκρίθηκε ο Ιησούς: Γενεά άπιστη και διεστραμμένη! μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας, μέχρι πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε τον σ' εμένα. Και το επιτίμησε ο Ιησούς και βγήκε από το παιδί το δαιμόνιο και θεραπεύτηκε από την ώρα εκείνη (14-18).

«**Σεληνιαζόμενος**» λεγόταν ο επιληπτικός. Σύμφωνα με τους τρεις ευαγγελιστές ο σεληνιασμός είναι περιστασιακός δαιμονισμός («όπου αν αυτόν καταλάβει»): έξω από την ώρα του σεληνιασμού ο σεληνιαζόμενος δεν δαιμονίζεται, αλλά συμπεριφέρεται κανονικά, ενώ ο «δαιμονιζόμενος» δαιμονίζεται συνεχώς. Επίσης ο σεληνιασμός περιγράφεται από τους ίδιους σαν «άλαλος» δαιμονισμός. «Πνεύμα άλαλον και κωφόν» λέγεται το δαιμόνιο του σεληνιασμού, σε αντίθεση με το άλλο δαιμόνιο, το συνεχές, που είναι φλύαρο, Κ. Σιαμάκης, Λεξικό Κ.Δ., λ. «σεληνιαζομαι».

Έλεγαν το φαινόμενο σεληνιασμό, διότι κακώς πίστευαν ότι οι επιληπτικές κρίσεις είχαν σχέση με τις φάσεις της σελήνης. Όσον αφορά στο ξέσπασμα του Χριστού, ότι η γενιά του ήταν άπιστη και διεστραμμένη, ήταν δίκαιο. Διότι προφανώς η επιληψία ήταν σύμπτωμα τέτοιας κοινωνίας.

Τότε πλησίασαν τον Ιησού οι μαθηταί του και του

Ι' ΜΘ 17,14-23

είπαν **ιδιαιτέρως**: Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε; Και ο Ιησούς τους είπε: Για τη άπιστία σας. Διότι, αλήθεια σας λέω, πρόσθεσε, αν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα πείτε στο όρος αυτό, Φύγε απ' εδώ εκεί, και θα φύγει, και τίποτε δεν θα είναι για σας αδύνατο. Επί πλέον να ξέρετε ότι αυτό το γένος των δαιμόνων δεν φεύγει, παρά με προσευχή και νηστεία (19-21).

Ο Χριστός ελέγχει τους μαθητάς του για έλλειψη επαρκούς πίστεως ή μάλλον για σχεδόν παντελή έλλειψη

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ (Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

πίστεως, αφού η πίστη τους δεν ήταν ούτε ίσα με κόκκο σιναπιού, αν είχαν τόσο, εξυπακούεται, και το δαιμόνιο θα έβγαζαν και το βουνό θα μετακινούσαν, και τίποτε δεν θα τους ήταν ακατόρθωτο. Ειδικά το γένος των δαιμόνων, τους είπε, για να βγει, χρειάζεται μαζί με την πίστη και πολλή προσευχή και νηστεία.

Και ενώ επέστρεφαν στη Γαλιλαία, είπε στους μαθητάς του ο Ιησούς. Πρόκειται ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθεί με τη θέλησή του στα χέρια ανθρώπων, και αυτοί θα τον θανατώσουν, και την τρίτη ημέρα θ' αναστηθεί, κι εκείνοι λυπήθηκαν πολύ (22-23).

Από τη φράση «**και θεραπεύθηκε το παιδί από την ώρα εκείνη**» καταλαβαίνουμε ότι ο γιος του ανθρώπου εκείνου είχε προσβληθεί από το δαίμονα από μικρός, από την παιδική του ηλικία. Και πράγματι τα παιδιά, ενώ είναι αθώα, δεν παύουν να πειράζονται και αυτά από τον πονηρό, ή καλύτερα, ν' αποτελούν στόχο προτιμήσεως και προτεραιότητας.

Κι επειδή τα παιδιά δεν έχουν την ωριμότητα, είναι ανάγκη να φροντίσουν οι γονείς τους για τη θωράκισή τους από τις προσβολές του δαίμονος. Να επιδιώξουν

λ.χ. οι γονείς να γνωρίσουν στα παιδιά τους νωρίς και σωστά το Χριστό, εξιστορώντας τα θεία λόγια του, οδηγώντας τα αβίαστα στη λειτουργία, παρακινώντας τα να κοινωνούν του σώματος και αίματος του Χριστού, δίδοντάς το καλό παράδειγμα μελέτης των Γραφών, εκκλησιασμού, προσευχής, εξομολογήσεως. Έτσι σύμφωνα με την παροιμία, Το μήλο πέφτει κάτω απ' τη μηλιά, τα παιδιά θ' ακολουθήσουν κατά φυσικό και αβίαστο τρόπο το παράδειγμα των γονιών.

Έχοντας δε τα παιδιά μέσα τους κατοικούντα τον Κύριο, ο σατανάς δεν θα μπορέσει να εισδύσει στη ζωή τους και να τη μετατρέψει σε μαρτύριο. Ας μη μας διαφεύγει ότι, όπου υπάρχει ο Χριστός, δεν μπορεί να συνυπάρχει ο διάβολος. Όταν όμως το παιδί είναι αθωράκιστο, ο σατανάς την «κατάλληλη» στιγμή μπορεί να μπει μέσα του. Και σαν μπει, δύσκολη ύστερα η εκδίωξή του.

Σήμερα είναι εποχή που ο σατανάς μπαίνει πολύ εύκολα στις ψυχές των παιδιών, διότι αφ' ενός οι γονείς στην πλειονότητά τους δεν ζουν κατά το θέλημα του Θεού και δεν ενδιαφέρονται για την κατά Θεόν αγωγή των παιδιών τους, και αφ' ετέρου διότι ο σατανισμός διδάσκεται απροκαλλίπτα, όπως με τη γνωστή σειρά Χάρυ Πότερ, που όλα τα παιδιά του κόσμου την αγοράζουν και τη διαβάζουν χωρίς ανάσα. Και πρόκειται ουσιαστικά για συστηματική μύηση των παιδιών στο σατανισμό.

Το περιεχόμενο της σειράς αυτής προβάλλεται και από τις τηλεοράσεις σε εικόνες και σχέδια, και σι-ντι. Στην Αγγλία και Αμερική, μόλις κυκλοφορήσει, «σπάζουν τα ταμεία», όπως λέγεται, δηλαδή η δαιμονισμένη συγγραφέας κερδίζει τεράστια χρηματικά ποσά. Λέγεται ότι έχει γίνει ζάπλουτη. Και πολλοί γονείς δεν έχουν πάρει χαμπάρι ότι τα παιδιά τους παίρνουν απ' αυτό ταχύρρυθμη και συστηματική μαθητεία και μύηση στη σατανική τέχνη. Όταν αργότερα φανούν τα συμπτώματα, τότε ανησυχούν, αλλά τότε συνήθως είναι αργά.

Προσοχή, λοιπόν, γονείς στο τί διαβάζουν και τί βλέπουν τα παιδιά σας.

Πολλά ...εν ολίγοις

Τα δύο μεγάλα νοσοκομεία της πόλεώς μας (Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών "Παναγία Βοήθεια" και Γενικό Κρατικό "Άγιος Ανδρέας") πιέζουν το Γραφείο Αιμοδοσίας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, για διοργάνωση Εθελοντικής Αιμοδοσίας εντός του ερχομένου μηνός Σεπτεμβρίου, αφού τα αποθεματικά μονάδων αίματος λιγοστεύουν επικίνδυνα.

Όμως, ο πρώτος μήνας του φθινοπώρου δεν ενδείκνυται για Αιμοδοσία και ο υπεύθυνος του Γραφείου Πρωτοπρεσβύτερος **π. Ιωάννης Σταυρόπουλος** βρίσκεται σε μεγάλο δилημμα. Το προβληματισμό του αυτόν μετέφερε και στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομο**, ανήμερα της εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, στον πανηγυρίζοντα Ναό του Παντοκράτορος στην άνω πόλη.

Πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός του Αγίου Γερασίμου

Πανηγυρίζει την ερχομένη Πέμπτη 16 Αυγούστου, ο Ιερός Ναός του Αγίου Γερασίμου Πατρών.

Την Τετάρτη 15 Αυγούστου, παραμονή της εορτής θα τελεσθεί Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος. Το βράδυ της ίδιας ημέρας, Μικρά Αγρυπνία από 10.00 μ.μ. έως 1.00 μετά το μεσονύκτιο.

Την Πέμπτη 16 Αυγούστου, ανήμερα της εορτής, θα τελεσθεί πανηγυρική Θεία Λειτουργία και Θείο Κήρυγμα.

* Το απόγευμα και ώρα 7.00 μ.μ. Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιο και εν συνεχεία λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στον αύλειο χώρο του Ναού.

Ο κ. Δημ. Δριβήλας δίδαξε ήθος

Κατά τις πρόσφατες κρίσεις στα Σώματα Ασφαλείας, αποστρατεύθηκε ο Αστυνομικός Διευθυντής Αχαΐας κ. Δημήτριος Δριβήλας.

Αμέσως, μόλις έγινε γνωστή η απόφαση της Πολιτείας, απέστειλλε στα Μ.Μ.Ε. μία εξαιρετική ευχαριστήρια επιστολή με την οποία έβαζε τον επίλογο σε μία ανεπίληπτη διαδρομή.

Πάντα με τον καλό λόγο, ούτε ίχνος δυσαρέσκειας. Ούτε ψήγμα μικροπρέπειας. Αισθάνθηκε την υποχρέωση να ευχαριστήσει όλους τους φορείς, την οικογένειά του που στάθηκαν αρωγοί στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

Είμεθα σίγουροι, και ως απλός πολίτης θα είναι χρήσιμος και ιδιαίτερα αγαπητός, όχι μόνο στο Σώμα της ΕΛ.ΑΣ, αλλά και στην κοινωνία.

* Ευχαριστήριο κείμενο, απέστειλλε στα Μ.Μ.Ε. και ο πρώην Διοικητής της Υποδιευθύνσεως της Ασφαλείας Πατρών κ. Αριστείδης Ανδρικόπουλος, ο οποίος προήχθη σε Αστυνομικό Δ/ντή και ανέλαβε καθήκοντα στη Ζάκυνθο.

Δάνειο από την Εκκλησία της Ελλάδος, ζητά ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ.κ. Αμβρόσιος

Άτοκο δάνειο ύψους 400.000 ή έστω 300.000 ευρώ, για να μην κλείσουν τα Γηροκομεία Αιγίου («Ο Άγιος Χαράλαμπος») και Καλαβρύτων («Καλλιμανοπούλειο») από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο και να μπορέσει να φέρει εις πέρας όλες τις υποχρεώσεις τους, ζητάει από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιάλειας κ. Αμβρόσιος.

Όπως αναφέρει το www.aigialeianews.gr, ο Σεβασμιώτατος, απευθύνει δραματική έκκληση για οικονομική βοήθεια προς την Ιερά Σύνοδο, «είστε η τελευταία μας ελπίδα» τονίζει χαρακτηριστικά, ώστε να «κερδίσει» χρόνο και να σωθούν τα Ιδρύματα, μέχρι να δοθούν στην Ιερά Μητρόπολη από τον ΕΟΠΥΥ οι οφειλές προς τα Γηροκομεία που φτάνουν το ποσό των 1.460.507 ευρώ!

Ο Εκκλησιολόγος

Ντροπή για την Κρατική Τηλεόραση

Την περ. Κυριακή 5 Αυγούστου το μεσημέρι, στην κρατική τηλεόραση (NET) παρακολούθησαμε την ιστορική εκπομπή «Ανταλλαγές πληθυσμών στον 20ο αιώνα».

Και αυτή ακριβώς η εκπομπή, ήταν ένα ακόμη λιθαράκι στην λειτουργία της προπαγάνδας υπέρ της Ελληνοτουρκικής φιλίας, αφού ξεδιάντροπα παρουσιάστηκαν «απόψεις» μέσα από τις οποίες επιχειρήθηκε ακόμη μία στρέβλωση της αληθείας, ενώ υλοποιήθηκε ακόμη μία ύβρις για όλους εκείνους τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, που έγιναν διαχρονικά θύματα της Ελληνοτουρκικής προσέγγισης και φιλίας.

Η εν λόγω εκπομπή φιλοξένησε απόψεις του καθηγητού Βερέμη, ισχυριζόμενος – με απολύτως φυσιολογικό ύψος – πως «το 1923 με βάση τη Συνθήκη της Λοζάνης έγινε μία ανταλλαγή πληθυσμών, κατά την οποία 500 χιλιάδες Τούρκοι της Ελλάδας ανηλλάγησαν με 1.200.000 περίπου Έλληνες της Μικράς Ασίας»...

Δυστυχώς, η συμμετοχή της κρατικής τηλεόρασης, επιβεβαιώνει αυτό που λέγει από την πρώτη στιγμή της οικονομικής κρίσεως, η Εκκλησία μας.

Δεν έχουμε πτωχεύσει οικονομικά, αλλά η πραγματική πτώχευση της χώρας είναι πρώτιστα ηθική και στη συνέχεια πολιτική.

Το ποσό των 500.000 ευρώ κατέθεσε το Πατριαρχείο Μόσχας σε λογαριασμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, σύμφωνα με πληροφορίες της Romfea.gr.

Να αναφερθεί ότι το πόσο συγκεντρώθηκε από την Ρωσική Εκκλησία με την ευλογία του Πατριάρχου κ.κ. Κυρίλλου, για την ανακούφιση των θυμάτων της οικονομικής κρίσεως στην Ελλάδα.

Η απόφαση για οικονομική ενίσχυση των συσσιτίων της Εκκλησίας από το Πατριαρχείο Μόσχας, είχε ληφθεί κατά τη πρόσφατη επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερωνύμου στη Ρωσία.

Ο Πατριάρχης Μόσχας, τότε, επικαλούμενος τον Απ. Παύλο και τη στάση της Ρωσικής Εκκλησίας έναντι των Ελλήνων τόνισε: «Όταν πονάει ένα μέλος, πονάει ολόκληρο το σώμα».

Η ευχή και η στοργή του ποιμένα

"Κύριε, το γήρας περικράτησον, την νεότητα παιδαγωγήσον"

Το όχημα αγάπης στον Αγιο Βασίλειο

Προσφάτως, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Αγίου Βασιλείου στο παραλιακό ομώνυμο χωριό του πρώην Δήμου Ρίου και νυν Πατρέων, με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου, απέκτησε ένα επιβατικό αυτοκίνητο για την εξυπηρέτηση των ενοριτών του με κινητικά προβλήματα.

Πρόκειται για μία αξιέπαινη και Θεάρεστη πράξη

που καταδεικνύει τον σεβασμό και την αγάπη στην τρίτη ηλικία, αλλά και στους συνανθρώπους μας των ΑΜΕΑ.

Ευχόμεθα, η πρωτοποριακή κίνηση του π. Χρίστου Παπαχρυσανθάκη και των λοιπών μελών του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου να βρει μιμητάς, ενώ, η πληρωμή στον οδηγό του οχήματος κ. Βασίλειο Παλαιολόγου, θα είναι από τον ίδιο τον Κύριό μας και Σωτήρα Ιησού Χριστό.

Η βασίλισσα των Αγγέλων

Αν κοιτάξει κάποιος τον ουρανό θα δει έναν ολόχρυσο ήλιο, απέραντο γαλάζιο, λευκά σαν βαμβάκι ή μολυβένια σύννεφα, ασημένια βροχή, πορτοκαλοκκόκκινο ηλιοβασίλεμα, ασημένια αστέρια, ολόγιομο φεγγάρι, φωτεινό ή σκοτεινό ουρανό και τόσα άλλα υπέροχα πράγματα και θάματα που μας κάνουν να ονειροπολούμε ευτυχισμένα ή μας καταθλίζουν.

Πάνω όμως από τον ουράνιο θόλο, πέρα από τους πλανήτες και τα φωτεινά αστέρια, μακριά από τους στριφογυριστούς γαλαξίες υπάρχουν χιλιάδες και μυριάδες αγγέλων. Ανάμεσα στα υπέροχα αυτά πτερωτά πλάσματα που είναι φτιαγμένα από αγάπη και φως υπάρχει ένας θρόνος που ομοιός του δεν υπάρχει πουθενά στη γη. Εκεί κάθεται η Παναγία.

Η αγάπη του κόσμου της έδωσε πάμπολλα ονόματα, όσες και οι χάρες της. Η βασίλισσα των Αγγέλων, η Παντάνασσα, το ρόδο το αμάραντο, η γιάτρισσα, η Προυσιώτισσα... μα πάνω από όλα η Μάνα! Η πιο θλιμμένη και η πιο ευλογημένη Μάνα που υπήρξε και θα υπάρξει στον κόσμο. Θλιμμένη γιατί είδε τον μονάκριβο γιό Της να τον περιγελούν, να τον βασανίζουν και τέλος να τον θανατώνουν άδικα, και ευλογημένη γιατί έφερε στον κόσμο τον Σωτήρα!

Πόσα είναι τα θαύματα της Παναγίας; Αμέτρητα. Καθημερινά βρίσκετε δίπλα στα παιδιά Της, εμάς! Μας παρηγορεί στις δύσκολες στιγμές, μας παίρνει στην ευλογημένη αγκαλιά Της όταν κλείνουμε τα μάτια από απογοήτευση και πόνο, βρίσκετε ΠΑΝΤΑ δίπλα μας όταν Την επικαλούμαστε να μας βοηθήσει γιατί είναι η Μάνα!

Η Παναγία ήταν το μοναδικό παιδί μιας πολύ ευσεβούς

οικογένειας, του Ιωακείμ και την Άννας. Σε πολύ μικρή ηλικία αφιερώθηκε στο Ναό και μεγάλωσε ανάμεσα στους αγγέλους με προσευχή και μελέτη των ιερών βιβλίων. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ της ανέγγειλε τα νέα για την γέννηση του Θεανθρώπου με το υπέροχο «Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετὰ σου!». Η συνέχεια είναι γνωστή σε όλους...

Η δύναμη και η επιρροή της Παναγίας στους χριστιανούς είναι πολύ μεγάλη. Όποιος έχει μεγαλώσει με την ορθόδοξη πίστη (αλλά και με τον καθολικισμό) στις δύσκολες στιγμές καταφεύγει πάντα στην Παναγία. Υπάρχουν μαρτυρίες ανθρώπων οι οποίοι αν και απαρνήθηκαν την πίστη τους και ασπάστηκαν την αθεία, εντούτοις σε δύσκολες στιγμές επικαλέστηκαν την Παναγία για βοήθεια! Αυτό σημαίνει ότι στη συνείδηση του κόσμου η Παναγία είναι ταυτόσημη της Μάνας!

Αν ψάξουμε βαθιά στην ψυχή μας, εκεί που αποφεύγουμε να κοιτάσουμε γιατί φοβόμαστε μήπως ανακαλύψουμε πτυχές του εαυτού μας που φοβόμαστε να κοιτάσουμε κατάματα, θα δούμε ότι δίπλα στη λέξη Μάνα υπάρχει η Παναγία. Πολλοί από μας δεν είμαστε ιδιαίτερα πιστοί, δεν ασχολούμαστε πολύ με την θρησκεία, την προσευχή, τον πνευματικό αγώνα, όμως όσο μακριά ή κοντά είμαστε στη ζωή της Εκκλησίας έχουμε πάντα μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας για την Παναγία.

**«Βασίλισσα των ουρανών
θλιμμένη Παναγία
ευλογημένη Μάνα μας
πιστών Υπεραγία.»**

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΥΚΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κοσμοχαρμόσυνη η ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μαρίας. Και τούτο γιατί ο Ορθόδοξος λαός του Θεού εορτάζει την Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός, την κατά χάρη μητέρα όλων των ορθώς πιστευόντων στον Υιόν της.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας εορτάζει πανηγυρίζουσα για τον λόγο ότι αναγνωρίζει στο πρόσωπο της Θεοτόκου το κτίσμα εκείνο, το οποίο έφθασε στο σημείο να πληροί την δυνατότητα ενότητας με τον Θεό, έφθασε στον σκοπό, για τον οποίο υπάρχει ο άνθρωπος.

Αξιώθηκε αυτή η κόρη της Ναζαρέτ να ταυτισθεί η βιολογική λειτουργία του σώματός της με την σαρκομένη υπόσταση του Θεού Λόγου. Έγινε η Μητέρα του Θεού Λόγου, ταυτίζοντας την κτιστή ύπαρξή της με την ζωή του Ακτίστου. Ενώθηκε, δηλαδή, το κτιστό με το άκτιστο, η ανθρώπινη φύση με τη θεία φύση «ατρέπτως, ασυγχύτως, αδιαιρέτως», κατά την Δ' εν Χαλκηδόνι Οικουμενική Σύνοδο. Ο Ιερός Χρυσόστομος, μυνώντας την καθαρότητα και την σωφροσύνη της Θεοτόκου, αναφωνεί: «**Η μακαρία Μαρία η Θεοτόκος υπέρ πάσαν φύσιν ανθρωπίνην την σωφροσύνην εφύλαξε, και δια τούτο τον Κύριον εν γαστρί συνέλαβεν**» (PG 64, 6).

Ο κοινός κλήρος όλων των φερόντων την ανθρώπινη φύση επεσκέφθη και την Μητέρα του Σωτήρος Χρι-

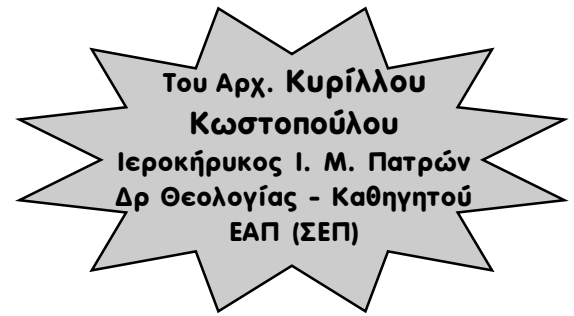
στού. Η Θεοτόκος επείγεται να συναντήσει τον Μονογενή της Υιό. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός θέτει στα χείλη της Θεοτόκου την κατωτέρω παράκληση προς τον Υιό της: «**Εις χείρας σου, τέκνον, το πνεύμα μου παρατίθηναι, δέξαι μου την σην φίλην ψυχήν, ην ετήρησας άμεμπτον, σοι το εμόν σώμα και ου τη γη παραδίδω, φύλαξον σώνον, ο κατοικήσαι ηνδόκησας και γεννηθείς παρθένον ετήρησας, προς σε με μετάστησον, ίν' όπου ει συ, των εμών σπλάχνων το κύημα, έσομαι καγώ Σοι συνέστιος, προς σε γαρ επείγομαι τον προς εμέ αδιασπάρτως του Πατρός καταφοιτήσαντα**» (PG 96, 736).

Και ο Υιός της – κατά τον ίδιο Πατέρα της Εκκλησίας μας – με στοργή και τρυφερότητα υποδέχεται την Αειπάρθενο Μητέρα Του: «**Δέυρο, ευλογημένη μου Μήτηρ, εις την ανάπαυσίν μου, ακούσασα. Ανάστα, ελθέ, η πλησίον μου, η καλή μου, η καλή εν γυναιξίν, ότι ιδού ο χειμών παρήλθεν, ο καιρός της τομής έφθασε. Καλή η πλησίον μου, και μώμος ουκ έστιν εν σοι. Οσμή μύρων σου υπέρ πάντα τα αρώματα**» (PG 96, 736).

Το μυστήριο αυτό της Θεοτόκου Μαρίας το κατανοεί μόνον εκείνος, ο οποίος αποδέχεται την αποκαλυφθείσα αλήθεια και αγωνίζεται να αποκτήσει προσωπική σχέση και κοινωνία με τον Ενανθρωπήσαντα Λόγο του Θεού Πατρός. Η Εκκλησία είναι κοινωνία προσώπων, τα οποία κοινωνούν με την κεφαλή της που είναι Αυτός ο Θεάνθρωπος Κύριος.

Φωτό εικόνας, Παναγίας Γλυκοφιλούσης, κεντημένης εξ ολοκλήρου στο χέρι από τις από τις Αδελφές της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Παλαιομονάστηρου Πατρών.

Του Αρχ. Κυρίλλου Κωστοπούλου
Ιεροκήρυκος Ι. Μ. Πατρών
Δρ Θεολογίας - Καθηγητού
ΕΑΠ (ΣΕΠ)

Στο μυστήριο της Θεοτόκου δεν είναι δυνατόν να φθάση κανείς μέσω ενός τρόπου σκέψεως, αλλά μέσω τρόπου ζωής και κοινωνίας. Για τον λόγο αυτό το μυστήριο της Θεοτόκου Μαρίας δεν είναι δυνατόν να κατανοηθεί ούτε από την εξωτερική και τυπική νοοτροπία των Ρωμαιοκαθολικών, αλλ' ούτε και από το ορθολογιστικό και αχαλίνωτο πνεύμα του Προτεσταντισμού.

Μόνον η Ορθόδοξη Εκκλησία βιώνει και διδάσκει «εν αληθεία» το μυστήριο της Θεοτόκου Μαρίας. Μέσα σ' αυτό το θαύμα της Παρθένου κατανοούμε ως Ορθόδοξοι το αιώνιο θαύμα της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου και την κατά χάρη θέωσή της. Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας ομολογεί: «**Θεοτόκον την αγίαν Παρθένον κηρύττομεν, διά το τον Θεόν Λόγον σαρκωθήναι και ενανθρωπήσαι, και εξ αυτής της συλλήψεως ενώσαι εαυτώ τον εξ αυτής ληφθέντα ναόν**» (PG 72, 484).

Στη Μητέρα του Σωτήρος Χριστού αναγνωρίζουμε την ιδική μας Μητέρα, την προστάτιδά μας, το καύχημά μας, την ακοίμητη βοήθειά μας. Ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, απευθυνόμενος στην Θεοτόκο, λέγει: «**Συ Θεοτόκε δύνασαι πάντα, και ισχύεις ενεργείν όσα και βούλει εν ουρανών και επί γης**» (Έργα, τόμ. 6, σελ. 412).

Στο Ορθόδοξο δόγμα της Θεοτόκου στηρίζεται η πίστη μας. Εάν υπάρξη παραχάραξη του δόγματος αυτού, τότε παραχαράσσεται το σύνολο του Χριστολογικού και σωτηριολογικού δόγματος. Και τούτο επειδή, όπως ήδη τονίσθηκε, το μεγαλείο και η δογματική αλήθεια περί της Παρθένου είναι αρρήκτως συνδεδεμένα με το μεγαλείο του Χριστολογικού μυστηρίου. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος το διατρανώνει: «**Ει τις ου Θεοτόκον την αγίαν Μαρían υπολαβάνει, χωρίς εστί της θεότητος**» (Επ. 101, 16).

Τελειώνω την παρούσα μου αναφορά στην Θεοτόκο Μαρία με τους λόγους τους πανηγυρικούς του Αγίου Ανδρέου Κρήτης του Υμνογράφου: «**Χορευέτω πάσα νυν ευγνώμων ψυχή... πάσα τοίνυν η κτίσις υμνείτω και χορευέτω, και συνεισφερέτω τι των της ημέρας (της Κοιμήσεως) επάξιον**» (PG 97, 809-812).

"Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ"

Στην προ ημερών επίσκεψή μας εις την Ιερά Μονή Χρυσοπηγής Καπανδριτίου Αττικής, με σκοπό να ευχηθούμε επί των ονομαστηρίων εις τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρώην Πειραιώς κ. Καλλινίκου, μετά τη Θεία Λειτουργία διένειμε στους παρευρισκομένους Αρχιερείς, Ιερείς και Λαϊκούς, ως ευλογία το νέο του βιβλίο (Α' Τόμος ακολουθούν άλλοι δύο), με τίτλο «**Βίος και η Διδασκαλία του Σωτήρος Χριστού**».

Πρόκειται για μία καλαίσθητη έκδοση από τις εκδόσεις «Χρυσοπηγή», αποτελούμενη από 356 σελίδες. Ως είναι φυσικό, το εξώφυλλο κοσμεί «Ο Σωτήρ του κόσμου», μία εικόνα του Φράγκου Κατελάνου από την Ιερά Μονή Βαρλαάμ Μετεώρων (1548).

Η εργασία του πολυγραφοτάτου γηραιού Επισκόπου - σε αυτόν τον πρώτο τόμο - έχει κατανεμηθεί σε τέσσερα μέρη με αρκετές υποενότητες. Συγκεκριμένα:

Το Α' Μέρος είναι αφιερωμένο από τον **Ευαγγελισμό της Θεοτόκου έως ο Ιησούς Δωδεκαετής στο Ναό**. Περιέχει τις εξής έντεκα υποενότητες: 1. Το ξεκίνημα, 2. Η Μητέρα του Κυρίου, 3. Η κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου, 4. Ο Μνήστωρ Ιωσήφ, 5. Η Περιτομή του Κυρίου, 6. Στις αγκάλες του δικαίου Συμεών, 7. Η προσκύνηση των Μάγων, 8. Φυγή εις Αίγυπτον, 9. Η σφαγή των Νηπίων, 10. Επιστροφή από την Αίγυπτο, 11. Ο Ιησούς δωδεκαετής στο Ναό.

Το Β' Μέρος περιλαμβάνει την **Βάπτισμα του Κυρίου έως το θαύμα της Κανά**, με τις παρακάτω ενότητες: 12. Η Βάπτισμα του Κυρίου, 13. Οι πειρασμοί του Κυρίου, 14. Η κλήση των μαθητών, 15. Το ψυχικό μεγαλείο του Προδρόμου, 16. Φως μέγα η παρουσία του Κυρίου, 17. Το θαύμα της Κανά.

Συνεχίζοντας ο αναγνώστης και από την σελίδα 173

Ευλαβική προσέγγιση από τον Σεβ.
Μητροπολίτη πρώην Πειραιώς
κ. Καλλινίκου Καρούσου

έως και την 301, συναντά το Γ' Μέρος, που μας υπενθυμίζει το **Πρώτο Πάσχα του δημόσιου βίου του Κυρίου, έως τη θεραπεία δύο τυφλών**.

Οι υποενότητες είναι οι κάτωθι: 18. Το πρώτο Πάσχα του δημόσιου βίου του Κυρίου - Η εκδίωξη των κολλυβιστών, 19. Διάλογος με τον Νικόδημο, 20. Διάλογος με τη Σαμαρείτιδα, 21. Ο Κύριος στη Ναζαρέτ, 22. Η θεραπεία του υιού του βασιλικού, 23. Θεραπείες στην Καπερναούμ, 24. Η επί του όρους ομιλία, 25. Η θεραπεία του λεπρού, 26. Η θεραπεία του δούλου του εκατοντάρχου, 27. Η ανάσταση του υιού της χήρας στην Ναϊν, 28. Ο Κύριος στις πόλεις και στα χωριά της Ιουδαίας, 29. Ο Κύριος διδάσκει με παραβολές, 30. Ο Κύριος στη χώρα των Γαδαρηνών, 31. Η θεραπεία του παραλυτικού της Καπερναούμ, 32. Η θεραπεία της αιμορροούσης και η ανάσταση της θυγατρός του Ιαρείου, 33. Θεραπεία δύο τυφλών.

Και ολοκληρώνεται η συγγραφή του πρώτου Τόμου με το **Δ' Μέρος** και αφορά την **αποστολή των Δώδεκα για να κηρύξουν έως την περί Άρτου διδασκαλία του Κυρίου**. Εδώ συναντάμε τις υποενότητες: 34. Ο Κύριος αποστέλλει τους Δώδεκα να κηρύξουν, 35. Η θεραπεία του παραλυτικού στην κολυμβήθρα της Βηθεσδα, 36. Ο Κύριος αποκαλύπτει τον Εαυτόν Του, 37. Η αποκεφάλιση του Προδρόμου. Ο πολλαπλασιασμός των πέντε άρτων. Ο Κύριος περιπατεί επί των κυμάτων. Τί μολύνει τον άνθρωπο, 38. Η περί Άρτου της ζωής υψηλή διδασκαλία.

Στον πρόλόγο του ο συγγραφέας μας λέγει μεταξύ άλλων ότι το μεγαλύτερο και συγκλονιστικότερο γεγονός της παγκοσμίου ιστορίας είναι η ενανθρώπιση του δευτέρου Προσώπου της Παναγίας Τριάδος. Ολόκληρο το μυστήριο της πίστεώς μας συμποσούται σε τέσσερις λέξεις: «**Θεός εφανερώθη εν σαρκί**» (Α' Τιμ. γ, 16). Το παμμέγιστο αυτό γεγονός δεν είναι κάτι το οποίο συνετέλεσθη απλώς κάποτε. Είναι γεγονός, το οποίο πρέπει να ζούμε ως ζωντανό παρόν ανά πάσα στιγμή...

Στις τελευταίες σελίδες του πονήματος είναι καταγεγραμμένα τα εβδομήντα ένα συγγραφικά έργα του Μη-

τροπολίτου πρώην Πειραιώς κ. Καλλινίκου.
* Σεβασμιώτατε είμεθα ευγνώμονες για τον πολύτιμο πνευματικό θησαυρό που έχουμε ανά χείρας.
"Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ".

Ο Πατρινός Αγιογράφος
Χαράλαμπος Μαντέλης,
Αγιογραφεί εικόνες για το Οικουμενικό
Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.
Τηλέφωνο: 6945317522

Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει
μαθήματα σε μαθητές
Γυμνασίου - Λυκείου.
Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Την Κυριακή 12 Αυγούστου 2012
και ώρα 7:00 μ.μ στην Ιερά Μονή Γηροκομείου
θα ψαλούν τα

Εγκώμια της Υπεραγίας Θεοτόκου

Στην ως άνω Ιερά Ακολουθία θα χοροστατήσει ο
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Τα εγκώμια της Παναγίας ψάλλονται κάθε
χρόνο στην Ιερά Μονή της
Παναγίας της Γηροκομιτίσσης Πατρών
και είναι ποίημα του αοιδίμου
Μητροπολίτου Πατρών Διονυσίου (1541 μ.Χ.)

"Και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ήλιος, τα δε Ιμάτια αυτού εγένετο λευκά ως το φως"

I.N. ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Το πόσο μεγάλη σημασία δίνει η αγία Εκκλησία μας στη γιορτή και το πνεύμα της Μεταμορφώσεως, φαίνεται και από το γεγονός της μεταθέσεως της εορτής από τον Φεβρουάριο που πραγματοποιήθηκε το θαύμα της Μεταμορφώσεως στις 6 Αυγούστου.

Ενδιαφέρει, όμως να δούμε τον λόγο της χρονικής μετατόπισης της εορτής. Πραγματικά, φαίνεται γι' άλλη μία φορά η σοφία και η σύνεση των "τα θεία καλώς διαταξαμένων θείων Πατέρων". Πρώτα - πρώτα η γιορτή έπρεπε να μετατεθεί απ' τον Φεβρουάριο, γιατί, αφού έγινε σαράντα μέρες πριν από την Σταύρωση του Χριστού, έπεφτε μέσα στην περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Η γιορτή όμως της Μεταμορφώσεως, έχοντας πανηγυρικό περιεχόμενο για να δείξει τη χαρά των χριστιανών για την μέλλουσα δόξα και λαμπρότητα που θα φορέσουν οι πιστοί, έπρεπε να γιορτάζεται οχτώ ημέρες στη σειρά. Κι' αυτό το πράγμα ήταν, βέβαια ανάρμοστο να γίνεται μέσα στην πενθική περίοδο της νηστείας και της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Μετατίθεται, λοιπόν - μα όχι τυχαία - στον Αύγουστο, και μάλιστα στις 6 Αυγούστου. Και να γιατί. Επειδή, όπως προαναφέραμε η Μεταμόρφωση έγινε σαράντα ημέρες πριν από το Πάθος και τη Σταύρωση του Χριστού, και επειδή η Υψωση του Τιμίου Σταυρού "επέχει τα δίκαια του Σταυρού και του Πάθους του Κυρίου", μέτρησαν από τη μέρα αυτή οι άγιοι Πατέρες πάλι σαράντα μέρες, και είπαν να γιορτάζεται στις 6 Αυγούστου η θεία Μεταμόρφωση. Κι' από τις 6 Αυγούστου ως τις 14 Σεπτεμβρίου είναι ακριβώς σαράντα μέρες, ούτε παρακάτω ούτε παραπάνω.

Κεντρικό σημείο αναφοράς του εορτασμού για την Ιερά Μητρόπολη Πατρών, ήταν ο αρχαιοπρεπής Ιερός Ναός του Παντοκράτορος στην άνω πόλη. Όμως, πλήθος κόσμου συμμετείχε και στον διήμερο εορτασμό του περικαλλούς Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στον Γλαύκο του Δήμου Πατρέων.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας όπου χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος. Συμμετείχε πλειάδα κληρικών.

Λόγω της αφόρητης ζέσσης, ο Σεβασμιώτατος ήτο πολύ σύντομος στην ομιλία του λέγοντας ότι στη Μεταμόρφωση του Κυρίου μας βλέπει ο Ορθόδοξος τη δόξα της

θεώσεώς του, τη σωτηρία της αμαυρωθείσας εικόνας του και τη μεταμόρφωσή του στον πνευματικό κόσμο του θείου φωτός. Αυτή η προσωπική βίωση του πνεύματος της Μεταμορφώσεως, φέρνει τον πιστό, απ' το δρόμο της μυστικής κατανύξεως, έκσταση και στη θείαν αλλοίωση.

Ανήμερα της εορτής στον παραπάνω Ναό τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία όπου τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Ιεροκήρυκας της Ι.Μ. Πατρών Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Παπασταύρου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Με κάθε λαμπρότητα τελέσθηκε η πανηγυρική Θεία Λειτουργία ανήμερα του θαύματος της Μεταμορφώσεως στον Ιερό Ναό του Παντοκράτορος στην άνω πόλη προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου με συλλειτουργούς τους Αρχιμανδρίτες π. Γερβάσιο Χριστοδουλόπουλο (προϊστάμενο του Ναού), π. Πέτρο Μποζίνη, τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Ιωάννη Σταυρόπουλο, τον Πρεσβύτερο π. Περικλή Ρίπιση και τους Διακόνους

Σεραφεΐμ Αργυρόπουλο και Ιωακείμ Σταματόπουλο.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο π. Πέτρο Μποζίνης, ο οποίος ολοκληρώνει τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο εξωτερικό και σύντομα πλέον θα διακονεί την Μητρόπολή μας.

Ο π. Πέτρος με μεστό λόγο ανέφερε τα εξής:

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες, αδελφοί μου, όταν ένας άγευστος και τυφλός καλείται να μιλήσει επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, τη εορτή όπου σύμφωνα με το ιερό κείμενο αποκαλύπτεται ο Τριαδικός Θεός και οι μαθητές γεύονται του ακτίστου φωτός, το μόνο που μπορεί να καταθέσει είναι λίγες από τις εμπειρίες αυτών οι οποίοι έγιναν θεατές της δόξης του Θεού.

«Και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού εγένετο λευκά ως το φως», μάς περιγράφει το ιερό κείμενο.

Ο Αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέει ότι ο Χριστός δεν μεταμορφώθηκε σε κάτι που δεν ήταν, σε κάτι διαφορετικό, αλλά άνοιξε τα μάτια των μαθητών και τους μεταμόρφωσε από τυφλούς σε δυναμένους να δουν λίγο από

*** Φως αναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου, εν τω φανέντι φωτί σου, σήμερα εν Θαβωρίω, φως είδομεν τον Πατέρα, φως και το Πνεύμα, φωταγωγούν πάσαν κτίσιν"**

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ π. ΠΕΤΡΟΥ ΜΠΟΖΙΝΗ ΣΤΟΝ Ι.Ν. ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

αυτό που πραγματικά είναι ο Χριστός - δηλαδή Θεός και άνθρωπος. Και ο Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς συμπληρώνει λέγοντας ότι ο Χριστός έβαλε μέσα στα μάτια των μαθητών θεία δύναμη ώστε να δουν το άκτιστο φως της θεότητας. Το φως που δεν είναι φτιαγμένο από ύλη και μπορεί να ιδωθεί μόνο με μάτια που έχουν μετασκευασθεί με τη δύναμη του θείου Πνεύματος.

Θα τολμούσαμε να πούμε ότι δεν είναι μόνο ο Χριστός αυτός που μεταμορφώνεται αλλά οι ίδιοι οι μαθητές μεταμορφώνονται, σαν συνέπεια της κάθαρσης που συνέβαινε στην καρδιά τους λόγω της διαρκούς μαθητείας κοντά στον Χριστό. Έτσι, η καθαρμένη καρδιά τους δέχθηκε την θεία χάρη και είδαν για λίγο το άκτιστο φως, είδαν τον Χριστό όπως είναι στην πραγματικότητα. Και δεν τυφλώθηκαν, σε αντίθεση με τον απόστολο Παύλο που είδε το ίδιο φως πριν την μεταστροφή του, πριν την κάθαρσή του και έχασε την όρασή του.

Οι μαθητές σύγκριναν το φως του προσώπου του Χριστού με αυτό του ηλίου. **Και ο Αγ. Εφραίμ ο Σύρος συμπληρώνει ότι οι μαθητές έβλεπαν δύο ήλιους.** Έναν στον ουρανό, τον συνηθισμένο και έναν στην γη, ασυνήθιστο, ο οποίος φώτιζε απείρως περισσότερο. Συγκρίνουν δε το άκτιστο φως με αυτό του ηλίου γιατί φορούν σάρκα και χρησιμοποιούν ως μέτρο σύγκρισης το πιο φωτεινό αντικείμενο που μπορούν να δουν με τα σωματικά τους μάτια, τον ήλιο.

Αλλά και τα ρούχα του Χριστού έλαμψαν όπως το φως. **Ο Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς** παρατηρεί εύστοχα ότι τα ρούχα του Χριστού έγιναν λαμπρά, αλλά όχι τόσο φωτεινά όσο το πρόσωπό του. Και αυτό γιατί δεν εξέπεμπαν τα ίδια το άκτιστο φως αλλά επειδή ακουμπούσαν πάνω στον Χριστό μετείχαν στο φως. Μάλιστα τα ρούχα αυτά μας δείχνουν τις στολές της δόξης που θα φορέσουν στον μελλοντικό αιώνα αυτοί που θα προσεγγίσουν τον Θεό. Και προχωρώντας ακόμα παραπέρα ο άγιος, μάς λέει ότι είναι τα ενδύματα της αναμαρτησίας τα οποία όταν ο Αδάμ τα έβγαλε λόγω της παραβάσεως φάνηκε γυμνός και ένωθε ντροπή.

Όμοια και τα ρούχα του Χριστού έλαμψαν επειδή τα φορούσε ο Χριστός και όχι επειδή ήταν ενωμένα με αυτόν, κατά τη σχέση που είχαν μαζί του και όχι κατά την υπόσταση. Δηλαδή αυτοί που θα αποκτήσουν αληθινή σχέση με τον Χριστό θα λάμψουν κυριολεκτικά μετέχοντας του ακτίστου φωτός.

Αδελφοί μου, η μεταμόρφωση δεν είναι ένας συμβολισμός όπως θέλουν να φαντάζονται κάποιοι αλλόδοξοι ή κάποιοι άλλοι ακόμη και Ορθόδοξοι που ερμηνεύουν την γραφή με ψυχολογικά κριτήρια. Είναι ένα οντολογικό γεγονός. Είναι μία πραγματικότητα. Οι μαθητές που έζησαν την μεταμόρφωση και μεταμορφώθηκαν και οι ίδιοι για να αντικρύσουν το άκτιστο φως, μάς μεταφέρουν μέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ,
ΓΛΑΥΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 9η ΣΕΛΙΔΑ

σα από την διήγηση του ιερού ευαγγελίου την προσωπική τους εμπειρία και μας δείχνουν ότι είναι δυνατόν να γετούμε και εμείς το άκτιστο φως, την θέωση, αν προσπαθήσουμε την κάθαρση της καρδιάς μας. Ας φύγουμε από το εγώ για να πάμε στο εμείς. Ας αγαπήσουμε τον αδελφό τουλάχιστον όσο αγαπάμε τον εαυτόν μας. Ας διακονήσουμε τον συνάνθρωπο όπως θα διακονούσαμε τον ίδιο τον Χριστό αν τον είχαμε μπροστά μας.

Η ζωή μέσα στην Εκκλησία, η εφαρμογή στην πράξη της σοφίας και της εμπειρίας των αγίων πατέρων, η προσευχή και η συμμετοχή στο κοινό ποτήριο όχι για να γλυτώσει ο εαυτούλης μας από την κόλαση, αλλά για να ασκηθούμε και να ενωθούμε όλοι μαζί μέσα στην αγάπη

του Θεού συνιστά μία από κοινού Μεταμόρφωση.

Είναι η πνευματική εν Χριστώ αλλοίωση που θα μας ανεβάσει στο όρος Θαβώρ της θεοπτίας όχι για λίγες στιγμές, όπως συνέβη στους μαθητές, αλλά εις αιώνας αιώνων στην ουράνια βασιλεία του. Αμήν.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας όπου τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Αρχιμανδρίτης **π. Γερβάσιος Παρακεντές**. Ακολούθησε Ιερά Αγρυπνία με λειτουργό τον **π. Θεόδωρο Κωτσόπουλο**, ο οποίος για μεγάλο χρονικό διάστημα υπήρξε Διάκονος του Ναού.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέσθηκε Μεθεόριος Εσπερινός.

* **Με κάθε εκκλησιαστική τάξη** και σε άλλους Ναούς

της Μητροπόλεώς μας που είναι αφιερωμένοι στο θαύμα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, πανηγύρισαν το θρησκευτικό γεγονός.

* **Στον Μεγάλο Εσπερινό** εις τον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στον Γλαύκο, παρευρέθηκε και ο **κ. Διονύσιος Μπιλάλης**, υπάλληλος της Ιεράς Συνόδου, υπεύθυνος του Τυπικού της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι η πρόσληψή του στα Γραφεία τότε της Ιεράς Συνόδου είχε πραγματοποιηθεί επί Αρχιγραμματείας του Μητροπολίτου μας **κ.κ. Χρυσοστόμου**.

Ο κ. Μπιλάλης είναι Πνευματικό τέκνο του Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Μ. Πατρών **π. Συμεών Χατζή** και τακτικός συνεργάτης της εφημερίδος μας, όπου υπογράφει τα κείμενά του με το ψευδώνυμο "Ανατολικιώτης".

Γιόρτασε το εκκλησάκι της κατασκήνωσης ΑΓΚΥΡΑ της ΓΕΧΑ Πατρών

Σύμφωνα με τον ιστοχώρο <http://anastasiosk.blogspot.gr> του συμπολίτου μας κ. Αναστασίου Κωστόπουλου, στις κατασκηνώσεις "Αγκυρα" που ευρίσκονται ως γνωστόν στην Παναγοπούλα Πατρών, στην Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος τη Θεία Λειτουργία τέλεσαν οι **π. Σωτήριος Τσάφος** και **π. Ανδρέας Τζεφρίος**.

Κήρυξε το Θείο Λόγο ο **π. Κανέλλος Φερτάκης**, ο οποίος εξήγησε με λόγο παραστατικό στις κατασκηνώσεις την εικόνα της Μεταμορφώσεως. Στο τέλος, απηύθυνε ευχές προς τον εορτάζοντα π. Σωτήριο, πνευματικό υπεύθυνο της κατασκήνωσης.

* **Η ΓΕΧΑ ΠΑΤΡΩΝ** εύχεται και προσεύχεται ο Θεός να στηρίζει τον π. Σωτήριο, να τον ενισχύει και να τον κρατά για έτη πολλά "έντιμον, υγιή και ορθοτομούνται το λόγο της Αληθείας Του"...

Η εορτή της Μεταμορφώσεως στην Ιερά Μονή Λουκούς Κυνουρίας

Με κάθε λαμπρότητα και Βυζαντινή μεγαλοπρέπεια εορτάστηκε την 5η και την 6η Αυγούστου στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως Σωτήρος Λουκούς Κυνουρίας, η Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Το εσπέρας της Κυριακής τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ο οποίος κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο γεγονός της Θείας Μεταμορφώσεως και δεν παρέλειψε να κάνει έναν σύντομο απολογισμό στο που έχουν φτάσει σήμερα τα πράγματα για την Ελλάδα μας και πόσο δύσκολα βιώνουν την καθημερινότητά τους οι Έλληνες.

Επεσήμανε ότι είναι ανάγκη πάντες να Μεταμορφωθούμε και να Φωτιστούμε με το Θείο Φως της Μεταμορφώσεως,

φωτο Β.Κωνσταντόπουλου

Του Ιερέως Ιωάννου Σουρλίγγα

λέγοντας χαρακτηριστικά, «Λάμψον καί μὴν τοῖς αμαρτωλοῖς τό φῶς σου τό αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι».

Κλείνοντας, απευθυνόμενος προς τους προσκυνητές, ζήτησε να βροντοφωνάξουμε όλοι μαζί το δικό μας ΟΧΙ προς τους κακοπροαίρετους Ευρωπαίους που προσπαθούν να

μας αποκόψουν από τις Ελληνικές ρίζες μας, να προσευχηθούμε ο Θεός να φώτιση τους κυβερνήτες μας και να τους Μεταμορφώσει σε δοχεία κα-

θαρά της χάριτος, καταστώντας τους Άξιους προστάτες της Πατρίδος μας, της Πίστewς μας και του Πολιτισμού μας.

Την κυριώνυμο ημέρα, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Μονής, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Πλήθος Ιερέων, προσκυνητών και ευλαβών χριστιανών συνέρρευσε στην σεβάσμια Ιερά Μονή της Λουκούς, αυτό το ξεχωριστό το Πανίερο Σέβασμα, τόσο στον Εσπερινό όσο και ανήμερα, για να συμμετάσχει στο πνευματικό πανηγύρι, στο οποίο η τοπική μας Εκκλησία, αλλά και η οικουμένη, καταθέτει την πίστη της, στο Μεταμορφωθέντα Σωτήρα Χριστό μας, ο οποίος είναι η αιτία της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους.

Ξεχωριστή ήταν και η συμμετοχή στην πανηγυρη της Ιεράς Μονής Λουκούς του Υπουργού Υγείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου, κατά την τέλεση της Ακολουθίας του Εσπερινού της Εορτής, όπως και ανήμερα των τοπικών Αρχόντων του Νομού και της Κυνουρίας.

Η Οσιωπάτη Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Νεκταρία Μοναχή, το Ηγουμενοσυμβούλιο και οι Αδελφές της Μονής, υποδέχθηκαν τα πλήθη των προσκυνητών και είχαν φροντίσει έτσι ώστε να τηρηθεί στο έπακρο η Μοναστηριακή τάξη κατά τις Ιερές Ακολουθίες της Πανηγύρεως.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

Την Δευτέρα 6 Αυγούστου 2012, ανήμερα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, εόρτασε με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια ο κοιμητηριακός Ιερός Ναός της ενορίας Αγ. Ανδρέου Εγλυκάδος Μεταμορφώσεως.

Το πρωί της εορτής τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ενώ, όπως συνήθίζεται κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος, το απόγευμα της εορτής, κατά την διάρκεια της Ιεράς Παρακλήσεως στην Υπεραγία Θεοτόκο, πραγματοποιήθηκε περιφορά της εικόνας της Μεταμορφώσεως στο κοιμητήριο όπου εψάλλη δέηση υπέρ των κεκοιμημένων αδελφών μας. Αμέσως μετά προσφέρθηκε κέρασμα και αναψυκτικά.

* **Η μπάντα του δήμου Πατρέων** τίμησε για ακόμα μία χρονιά τον εορτασμό, και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος, θερμά ευχαριστεί.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

Οι κτίτορες της Ι. Μονής Σουμελά

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΗ

Μια νέα έκδοση πρόσθεσε στην προσωπική του βιβλιοθήκη, ο θεολόγος Dr του Ινστιτούτου Ανατολικών Σπουδών του Γρηγοριανού Πανεπιστημίου Ρώμης και τ. Σχολικός Σύμβουλος κ. Παναγιώτης Μαρτίνης, Άρχων Ιερομνήμων της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Πρόκειται για την υπό τον τίτλον «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ» μελέτη και παράφραση, του «χαρτώου κώδικα υπ' αριθμ 268 της Ι.Μ. Διονυσίου του Αγίου Όρους» που αναφέρεται στην Οδοιπορία από Αθηνών εις Πόντον των οσίων Βαρνάβα και Σωφρονίου ιδρυτών και κτιτόρων της ιστορικής μονής της Παναγίας Σουμελά. Εκδόσεις Ταώς – Πάτρα Μάιος 2012 σελ. 350 πλουτισμένη με έγχρωμες φωτογραφίες.

Στην ουσία πρόκειται για δύο βιβλία σ' ένα, καθώς ο αναγνώστης, παρακολουθεί τόσο στο αρχικό κείμενο το συγγραφέν υπό του Ακακίου του Σαβαΐτη και διασωθέν εν αντιγραφή υπό του μοναχού Συμεών εν έτει 1446 με τη γλώσσα

Παρουσίαση - σχόλια
Σταύρος Ιντζεγιάννης

και τη γραφή του, όσο και στην παράφραση και απόδοσή του σε ωραία πολυτονική δημοτική γλώσσα με κάποιες παρεμβάσεις στη δομή για ευχερέστερη ανάγνωση του, υπό του θεολόγου κ. Παν. Μαρτίνη.

Ο αναγνώστης παρακολουθεί την κοπιώδη – θα έλεγε κανείς μυθιστορηματική – περιπλάνηση των Αγίων Βαρνάβα και Σωφρονίου οι οποίοι ορμώμενοι από τον θρησκευτικό τους ζήλο και με την παραίνεση και ευλογία της Θεομήτορος, ξεκινώντας από την Αθήνα (4^{ος} αιώνας) με μία περιπετειώδη οδοιπορία από πόλη σε πόλη και από μοναστήρι σε μοναστήρι φθάνουν στο όρος Μελά του Πόντου όπου και έκτισαν στη θέση Σουμελά (στου Μελά – κατά την Ποντιακή διάλεκτο, σου Μελά- Σουμελά) το ομώνυμο και περιλάλητο στα πέρατα της Ορθοδοξίας μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά. Εκεί όπου μετά την ερήμωση του από τον βίαιο ξεριζωμό του ελληνισμού του Πόντου (1919 έως και 1922, αλλά και πιο πριν και μετά) επαναλειτούργησε ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος κατά την εορτή της Θεοτόκου 15 Αυγούστου το 2010 και 2011. Ας ελπίσουμε δε και φέτος τη αδεία βεβαίως των Τουρκικών αρχών.

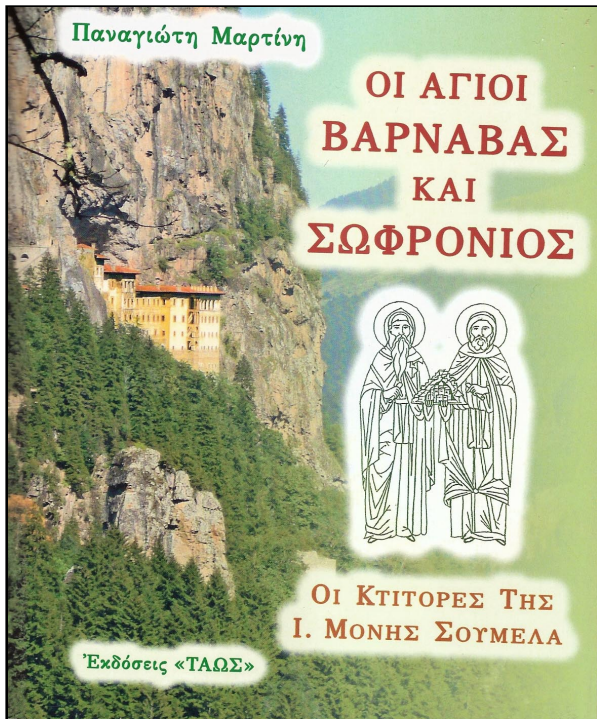
Το ιδιαίτερο της μελέτης και παράφρασης του κ. Μαρτίνη σχετικά με τους κτίτορες της Μονής, Βαρνάβαν και Σωφρόνιον έγκειται εις το ότι παραθέτει σε 140 σελίδες το πρωτότυπο και ακολούθως σε άλλες 147 σελίδες τη δική του απόδοση, χωρίς να παραλείπει σε πολλά χωρία να παραθέτει και το αρχικό κείμενο ώστε ο αναγνώστης να μετέχει παράλληλα και στην αρχική γραφή.

Ο κ. Μαρτίνης γνώστης σε βάθος της εκκλησιαστικής γλώσσας (γραφή και ερμηνεία) μπόρεσε χάρη στη θεολογική του κατάρτιση, το συγγραφικό του αισθητήριο και τον θρησκευόμενο συνειδησιακό του χώρο να αποδώσει σε μια άκρως επιτυχημένη παράφραση ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον πολυεπίπεδο ανάγνωση για ένα επίσης πολυεπίπεδο πνευματικά κοινό, ώστε να απαντά και να θέλγει διαφορετικούς και με διαφορετικά ενδιαφέροντα και καλλιέργεια αναγνώστες. Εξ άλλου το γεγονός ότι η παράφραση γίνεται σε τρίτο πρόσωπο πλέον και με δομή χωρισμένη σε κεφάλαια –ενότιες προσδίδει μια διαφορετική πεζογραφική, διηγηματογραφική μορφή στο αγιολογικό κείμενο.

Πράγματι, ο πιστός θα παρακολουθήσει μια θρησκευτική οδοιπορία, όπου με οδηγό και ενισχυτή της προσπάθειας τη Θεομήτορα, ξεπερνώντας με απίστευτες δυσκολίες, τις όποιες αντιξοότητες, δύο μοναχοί – μετέπειτα ανακηρυχθέντες Άγιοι-ρακενδύτοι, νηστικοί, βαδίζοντας σε άγνωστους δρόμους, με μόνο συνοδοιπόρο την προσευχή τους, ξεπερνώντας ακόμη και τις κάποιες στιγμιαίες ολιγοπιστίες τους, πραγματώνουν –κατ' εμ- τον λόγο του Κυρίου. «Εάν έχητε πίστην ως κόκκον σινάπεως, ερείτε τω όρει τούτω μετάβηθι εντεύθεν εκεί και μεταβήσεται και ουδέν αδυνατίσει υμίν». Ματθαίος κεφ.17,20

Οι απίστευτες περιπέτειες των δύο μοναχών εκπέμπουν για τον πιστό το μήνυμα – και ενδυναμώνουν την πίστη του - ότι με τη χάρη του Κυρίου και τη μεσιτεία της Παναγίας Μητέρας του μπορούν να κατορθώσουν τα ακατόρθωτα κι αυτό ίσως είναι το βαθύτερο μήνυμα που δίνει η περιπλάνησή τους, πέρα από τα βιογραφικά τους στοιχεία και το ιστορικό της ίδρυσης της Μονής Σουμελά, που κι αυτό είναι άγνωστο σε πολλούς. Ο εν περιπλάνησει βίος τους μέχρι την ίδρυση της Μονής στο όρος Μελά του Πόντου και η θαυματουργός μετάβαση της ιεράς εικόνας της Παναγίας εκεί (μία από τις τρεις αγιογραφίες της Παναγίας υπό του ...Λουκά ιερωτάτου) πόρρω απέχουν από το να είναι ένα απλό συναξάρι, όπως θα νόμιζε κανείς των δύο Αγίων και γίνονται ιστορική κατάθεση για μοναστήρια, ιεράρχες, τοπωνύμια, ακόμη και γλώσσα.

Ακόμη - ακόμη, ο προσεκτικός αναγνώστης που ψάχνει να βρει (πέρα από τα μηνύματα) τη δύναμη της έκφρασης, τη συγγραφική τεχνική, την ικανότητα να παραφράσεις ένα κείμενο με τόσο σεβασμό στην αρχική γραφή, ώστε να μη χάσει ούτε την ουσία του αλλά ούτε και τη γοητεία του αρχικού κειμένου, θα επιβαρυνθεί την απόδοσή του από τον συγγραφέα ο οποίος πλέον των άλλων κράτησε και παρα-

θέτει αυτούσια ορισμένα χωρία, ώστε να συντηρεί πέρα από την εκφραστική ποικιλία και αδιάσπαστη την ενότητα του αρχικού κειμένου με τη παράφρασή του.

Αλλά και ο απλός αναγνώστης, αυτός που αρέσκεται να διαβάζει ένα περιπετειώδες ανάγνωση, αναζητώντας απλά και μόνο την πλοκή, θα βρει μιαν «εν οδοιπορία αναζήτησης» με απίστευτες δυσκολίες και θα αρχίσει ξεφυλλίζοντας από τη πρώτη σελίδα για να φτάσει απνευστί- καθώς λέμε - στην τελευταία.

ΕΞ άλλου το γεγονός ότι το αρχικό κείμενο - που σωστά διέσωσε ο κ. Παν. Μαρτίνης – είναι γεμάτο από παραπομπές σε χωρία της Παλαιάς αλλά και της Καινής Διαθήκης οι οποίες διανθίζουν, ισχυροποιούν, τεκμηριώνουν κατά έναν τρόπο τα γεγονότα και τις βαθύτερες σκέψεις των οδοιπόρων αλλά και – κατά την προσωπική μου άποψη - ερμηνεύουν για ένα σκεπτόμενο την σχέση της Παλαιάς με την Καινή Διαθήκη όπου «ουκ ήλθον καταλύσαι τον νόμον ή τους προφήτας αλλά πληρώσαι αυτών» Παραπομπές οι οποίες γοητεύουν, θέλγουν, τόσο νοηματικά όσο και γλωσσικά με την απαρámλλη σε πλούτο και αισθητική του ήχου τους, γλώσσα της Αγίας Γραφής.

Φυσικά το αρχικό αγιολογικό κείμενο - με τη γραφή και τη γλώσσα του - μπορεί να μην τόσο ακραία δυσνόητο για ένα αναγνώστη που έχει περατώσει έστω τη στοιχειώδη εκπαίδευση είναι όμως οπωσδήποτε δυσανάγνωστο και χωρίς την απόδοσή του εν παραφράσει θα έμενε αγνοημένο από τους μη ειδικούς. Αυτού ακριβώς βρίσκεται η κεφαλαιώδης προσφορά του συγγραφέα ο οποίος μάλιστα προτάσσοντας ένα κατατοπιστικό εισαγωγικό σημείωμα προειδεάζει τον αναγνώστη του για το κείμενο που θα διαβάσει.

Κι ακριβώς εδώ δημιουργείται μοιραία ο προβληματισμός: Άραγε πόσα τέτοια ανεκτίμητα έγγραφα υπάρχουν σε μοναστήρια, άλλα φυλαγμένα με ευλάβεια κι άλλα παρατεταμένα με αδιαφορία στο έλεος του ανοικτίρμονα χρόνου ενώ θα μπορούσαν να συμβάλλουν τόσο στην ιστορική έρευνα όσο και στην ενδυνάμωση της πίστης μας, το σπουδαιότερο από όλα.

Συγκλονιστική είναι η διήγηση της ανακομιδής των ιερών κειμηλίων που είχαν κρύψει με χίλιες προφυλάξεις, οι τελευταίοι μοναχοί της μονής, φεύγοντας το 1924 (η σειπή εικόνα της Παναγίας, το χειρόγραφο Ευαγγέλιο του Αγίου Χριστοφόρου πάνω σε πολύτιμη μεμβράνη και ο χρυσός Σταυρός των Κομνηνών με το τίμιο ξύλο) όσο στην ιστορική έρευνα όσο και στην ενδυνάμωση της πίστης μας, το σπουδαιότερο από όλα.

Ο συγγραφέας δεν παραλείπει να ευχαριστήσει –λειτουργώντας συνάμμα και πληροφοριακά - τους μοναχούς της Παναγίας της Χρυσοποδαριτίσσης οι οποίοι είχαν την επιμέλεια και τον μοναχό Συμεών ο οποίος αντέγραψε το αρχικό κείμενο, τον φιλόλογο τ. Λυκαίρχη κ. Ηλία Σκόνδρα ο οποίος επεξεργάστηκε το αρχικό κείμενο και έκανε τις όποιες διορθώσεις (κατά την ταπεινή μου γνώμη θεωρώ μάλλον λανθασμένη την παρέμβαση –και όχι από δική του πρωτοβουλία καθώς μαθαίνω - όσο κι αν είναι επιτυχημένη - και είναι πράγματι - σ' ένα τόσο σημαντικό κείμενο, έστω με τα συντακτικά, ορθογραφικά, ή χρονολογικά λάθη του, που όμως χαρακτηρίζουν σε τελευταία ανάλυση το πνευματικό επίπεδο του Ακακίου, την εποχή του και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγραψε και το οποίο μάλιστα παρατίθεται εν πλαισίω, ο έστιν ακριβές).

Αντίθετα το γλωσσάρι που παραθέτει η συμμετοχή της κας Αικατερίνης Μαρτίνη - Οικονόμου, απολύτως αναγκαίο, ερμηνεύει κάποιες ιδιωματικές άγνωστες λέξεις.

Φυσικά αυτά δεν μειώνουν έστω κατά το ελάχιστο, την αξία της εργασίας του κ. Παν. Μαρτίνη και τον επιβαρύνουν για την όντως πολύτιμη προσφορά του, με την ευχή να κοσμήσει τις βιβλιοθήκες όχι μόνο των Ποντίων ή των εκκλησιαστικών κύκλων, αλλά γενικότερα των Ελλήνων αναγνωστών.

Η καρδιά της μάνας

Ένας νέος κάποτε αγάπησε μια κοπέλα και επιθύμησε να την παντρευτεί. Εκείνη όμως για να δει αν την αγαπά πραγματικά του ζήτησε ως αντάλλαγμα της καρδιάς της μάνας του. Ο νέος ήρθε σε δύσκολη θέση, συλλογίστηκε, κόμπιασε μα και δίστασε να πάρει μια τόσο τολμηρή και μάλλον αχάριστη απόφαση. Μπροστά του υψωνόταν το τείχος της αγάπης, για την μάνα και την κοπέλα. Μα απόφαση σκληρή πήρε να ξεριζώσει την καρδιά της μάνας του και να την δώσει στην κοπέλα. Στο δρόμο όμως σκόναψε

«και κυλάει ο υιός και η καρδιά κυλάει και την ακούει να κλαίει και να μιλάει. Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει: Εχτύπησες, αγόρι μου;...και κλαίει!

Του Ιεροδιακόνου Ιεροθέου Ανδρουτσόπουλου, Αδελφού Ιερής Μονής Γηροκομείου

Άραγε πόσο συγκινητική μα και διδακτική είναι αυτή η ιστορία. Πόσο όμορφα μας παρουσιάζει την καρδιά μιας αληθινής μάνας, που και στην χαρά του παιδιού της χαίρεται μα και στον πόνο, στην απόρριψη λυπάται. Οι Ημέρες που ζούμε είναι όμορφες, καλοκαιριάτικες, χαρούμενες. Ευωδιάζουν από τα εύοσμα άνθη των αρετών της Παναγίας μας. Πλημμυρίζουν από την χάρη Της, από την μεγάλη Της αγκαλιά, από την αδιάκριτη αγάπη Της. Ύμνους αναπέμπουν οι χριστιανοί αυτές τις ημέρες στην Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων, στην Κυρά του Ουρανού και της γης, θερμοπαρακαλούν την γεμάτη αγάπη καρδιά Της και της λένε:

«Μάνα, σ' ευχαριστούμε για όσα μάς έδωσες και μάς δίνεις, όπου κι αν είσαι • σ' ευχαριστούμε με την καρδιά μας για την καρδιά σου που μάς χαρίζεις καθημερινά και παντοτινά • σ' ευχαριστούμε για όλα».

Σ' ευχαριστούμε:

• Γιατί είσαι δίπλα μας σε κάθε στιγμή. Στην ξαστεριά των χαρούμενων στιγμών και στην βαρυσχεμινιά των δύσκολων πειρασμών. Και εκεί μας προτρέπεις και μας λες: «Πως έτσι είναι παιδί μου η ζωή. Μια ξαστεριά, μια μπόρα. Κάνε στην μπόρα υπομονή, στην ξαστεριά προχώρα.

• Γιατί στέκεσαι στο πλευρό μας, εκεί που μένουμε μόνοι μας, ξεχασμένοι από φίλους και συγγενείς, την ώρα της απόλυτης μοναξιάς και του πόνου, που και Εσύ γεύτηκες, δίδοντας μας το χέρι Σου, που μας χαρίζει την χαρά και την λύτρωση.

• Γιατί φύλαξες το Έθνος μας σε καιρούς δύσκολους και χαλεπούς. Έγινες η Υπέρμαχος Στρατηγός, η προστάπδα της πατρίδος μας, η παρηγορήτρα των πονεμένων Ελλήνων της προσφυγιάς, η μάνα των ορφανών παιδιών της κατοχής.

* Και σήμερα που το Έθνος μας κλυδωνίζεται, η φυλή μας πάει να χαθεί, η Εκκλησία μας πολεμείται με ύπουλα μέσα, η παιδεία μας υποσκελίζεται από τους προσκυνημένους της εξουσίας, τα παιδιά μας βυθίζονται στην θάλασσα των βίων πειρασμών, η ιστορία μας διαγράφεται με το μολύβι της λησμονιάς, ο Λαός και πάλι Σε έχει ανάγκη, Σε χρειάζεται έστω και αν προσωρινά Σε λύπησε και ξεριζώσε την καρδιά Σου.

* Άκου τα καρδιοχτύπια μας για Σένα, όλο αγωνία, αγάπη, τρυφερότητα. Αφηνόμαστε στην αγκαλιά της Παναγίας, της μάνας μας. Κρυβόμαστε εκεί, την αγκαλιάζουμε σφικτά, κρατιόμαστε γερά απ' Αυτήν ...

Αυτή ξέρει καλύτερα κι από μένα κι από σένα.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΤΕΛ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Πληροφορίες - Εκδοτήρια Πατρών: 2610/623.886, 2610/623.887, 2610/623.888.

Αποθήκη δεμάτων Πατρών: 2610/623.889.

Αποθήκη δεμάτων Αθηνών: 210/51.29.535,

Σταθμός Αγίου: 26910/22423, 26910/22424.

Σταθμός Καλαβρύτων: 26920/22224.

Σταθμός Κ. Αχαΐας: 26930/22021

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Ακρωτήρι Αράξου

Συνηθίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, κατά την διάρκεια του Δεκαπενταυγούστου να επισκέπτεται κατά το πλείστον Ναούς που είναι αφιερωμένοι στην Κοίμηση της Θεοτόκου και να τελεί Ιερές Ακολουθίες.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα, την περασμένη Κυριακή επισκέφθηκε το θαυμάσιο εκκλησάκι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Ακρωτήρι του Αράξου. Λίγες πλέον οι οικογένειες διαμένουν μόνιμα στο χωριό, όμως, στο άκουσμα της ελεύσεως του Επισκόπου κυριολεκτικά κατακλύστηκε από πιστούς που διαμένουν στην Κ. Αχαΐα και την Πάτρα.

Συλλειτουργοί, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Κων/νος Παπαδόπουλος, οι Πρεσβύτεροι π. Κων/νος Ριζιώτης, π. Δημήτριος Ταρσινός και οι Διάκονοι Σεραφείμ Αργυρόπουλος και Ιερόθεος Ανδρουτσόπουλος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε στη θαυμαστή προστασία της Υπερευλογημένης Θεοτόκου και στην παρηγοριά

που δίνει στον κάθε άνθρωπο και στον κόσμο όλο, σε ώρες δύσκολες και καιρούς κρίσιμους.

Αφού συνέστησε στους πιστούς να ετοιμασθούν πνευματικά για να εορτάσουν την γιορτή της Παναγίας μας, τους ευχήθηκε πατρικά να έχουν κάθε ουράνια Χάρη και δωρεά δια πρεσβειών της Κυρίας Θεοτόκου.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ίλιγγος πνευματικός και εσωτερικός συγκλονισμός κυριαρχεί μέσα μας αδελφοί μου κάθε φορά όπου ο νους, η ψυχή και η καρδιά μας αναφέρονται, σκέπτονται και ατενίζουν το πάναγγο, σεβάσμιο και πανίερο σέμνωμα και πρόσωπο της υπερευλογημένης Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

Ποια άλλη ανθρώπινη ύπαρξη, ποιος άλλος απόγονος του ανθρωπίνου γένους και ποια άλλη μητέρα τιμήθηκε, υψώθηκε και υμνήθηκε τόσο πολύ όσο η μητέρα του Ύψιστου. Οι πιστοί ύμνησαν Αυτήν. Οι πατέρες έγραψαν για Αυτήν. Οι οικουμενικές σύνοδοι εδογμάτισαν για Αυτήν. Στο πέρασμα των αιώνων και στο διάβα του χρόνου ένα αμέτρητο πλήθος ανθρωπών γονάτισε και γονατίζει με σεβασμό μπροστά στο εικόνισμά της και με συντριβή καρδιάς και ιερά σκιρτήματα εναποθέτει τους μύχιους πόθους του στην Δέσποινα του κόσμου και Κυρά των ουρανών. Οι χριστιανοί ανά την οικουμένη πιστός και ολοψύχως, εν μετανοία και εκ βάθους ψυχής ανυμνούν και γεραίρουν την πανύμνητη Κεχαρισμένη την γεννήσασα φως το απρόσβλητο.

Γιορτές και πανηγύρεις έχουν την αναφορά τους στη μνήμη και την τιμή της. Σε μυριάδες ανέρχονται οι ναοί, που ανήγειραν οι χριστιανικές γενεές ανά τον κόσμο στο όνομα Εκείνης. Μεγαλοπρεπείς ή μικροί και απέρριτοι, επιβλητικοί καθεδρικοί ή ταπεινά ερημοκλήσια οι ναοί της.

Πόσες ιερές αποδημίες έγιναν για χάρη της. Πόσες ανθρώπινες ψυχές άφησαν τα μά-

«Η ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΜΗΤΗΡ»

ταια και τα απατηλά αυτού του κόσμου και αναχώρησαν για να της αφιερωθούν ώστε πλέον η ζωή τους να αποτελεί μια συνεχή δοξολογία του ονόματός της, ενώ οι προσευχές τους ως άλλα θυμιάματα να ανεβαίνουν στο ουράνιο κατοικητήριό της το οποίο βρίσκεται παρά του θρόνου της δόξης του Υιού της.

Πόσα ευλογημένα μοναστήρια φέρουν το όνομά της και πόσες αγνές ψυχές ζουν και αναλώνονται πνευματικά μέσα σ' αυτά. Χιλιάδες πιστοί δεκτικοί της προσκλήσεώς της κατακλείουν το σπίτι της για να της αποδώσουν το Χαίρε, να την τιμήσουν και να την δοξολογήσουν για τα όσα εκείνη τους προσέφερε, τους προσφέρει και θα συνεχίσει να προσφέρει.

Ένας πάνλευκος κρίνος ανθίζει, μεγαλώνει και στολίζεται με όλες τις αρετές. Κοσμεύεται με όλα αυτά τα οποία αργότερα θα την χρίσουν το σκεύος εκλογής μέσα στο οποίο θα σκηνώσει ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Ο Θεοφόρος πατέρας της εκκλησίας μας Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς, θέλοντας να υπερτονίσει την σωματική και πνευματική ωραιότητα της Θεοτόκου λέει χαρακτηριστικά: ο Θεός ζωγράφισε μια εικόνα, ένα πίνακα, πάνω στον οποίο ζωγράφισε ό,τι ωραιότερο υπήρχε, ό,τι αρετή υπήρχε, ό,τι ο κάλλος πνευματικό και υλικό.

Και να, ήρθε η στιγμή και η φρικτή ώρα να λάβει χώρα και να βρει την πραγμάτωσή του το σχέδιο της Θ. οικονομίας, «Το απ' αιώνος απόκρυφον» για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους και την αποκατάσταση αυτού στην προτέρα κατάσταση.

Το πρόσωπο που θα λειτουργούσε ως καταλυτικός παράγοντας είχε βρεθεί, το μόνο που απέμενε ήταν η συγκατάθεση, αν δηλ. η Παναγία μας θα δεχόταν αυτή την ύψιστη τιμή που άλλοτε κανείς δεν γεύθηκε και ούτε πρόκειται να γευθεί. Από την δική της πρόθυμη αποδοχή εξαρτιόταν η πραγματοποίηση του λυτρωτικού σχεδίου του Θεού. Και ήταν πράγματι πολύ έξοχη και κρίσιμη η στιγμή της αναμενόμενης απάντησης. Λέγεται χαρακτηριστικά: Εάν ο ουρανός και η γη γνώριζαν την κρισιμότητα της στιγμής θα ξεσηκώνονταν παρακολουθήσουν την αποστολή του αρχαγγέλου προς την Παναγία.

Και να η αγία συγκατάθεση ανέτειλε.

Ιδού η δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου. Από την ώρα εκείνη αδελφοί μου η Παναγία μας καλείται να παίξει τον σημαντικό ρόλο που ανέθεσε ποτέ ο Θεός σε άνθρωπο. Το σχέδιο της Θ. οικονομίας από ιδέα γίνεται πράξη. Σύμφωνα με τον Αγ. Γρηγόριο Παλαμά από εκείνη την στιγμή η Παναγία γίνεται «σύνορο μεθόριον ακτίστου και κτιστού. Και να η μέχρι τότε απλή και ασήμαντη κόρη της Ναζαρέτ γίνεται τώρα η μητέρα Του Ύψιστου. Η μάνα του ουρανού και της γης, στην οποία οι φυσικοί νόμοι δεν μπόρεσαν να βρουν την ισχύ τους και να κυριεύσουν το Πάναγγο σώμα της. Έγινε η μητέρα όχι ενός απλού παιδιού αλλά του ίδιου του Θεού. Ο αχώρητος χωρείται. Ο άσαρκος παίρνει από την σάρκα της.

Τρέφεται από το γάλα της, κρατείται στην αγκαλιά της. Τα πάναγγο σπλάχνα της γίνονται το εργαστήριο της Θεανθρώπινης ένωσης. Κυοφορεί το πυρ της Θεότητας χωρίς η ίδια να καεί από αυτό. Ως άλλο «χρυσούν θυμιατήριον» το φέρει μέσα της χωρίς η ίδια να βλάπτεται.

Είναι η πρώτη και η τελευταία γυναίκα επί της γης όπου το παιδί επιλέγει την μητέρα Του. Είναι μητέρα και παρθένος. Παρθένος προτόκου, Παρθένος κατά τον τόκο και Παρθένος μετά τόκου. Η Θεοτόκος είναι και Παρθένος. Δύο γεγονότα που είναι εκ διαμέτρου αντίθετα και απολύτως ασυμβίβαστα. Παράδοξο και εκπληκτικό. Και όμως συνδέθηκαν κατά τρόπο θαυμαστό στα χρονιά της ιστορίας. Το γεγονός αυτό το είχε προαναγγείλει ο προφήτης **Ιεζεκιήλ** διαμηνύοντας:

Και η πύλη αυτή, κεκλεισμένη έσται, ουκ ανοιχθήσεται και ουδείς μη διέλθῃ δι' αυτής. Ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ εισελεύεται δι' αυτής.

Αν και γνωρίζεις ότι δεν γέννησε έναν απλό άνθρωπο αλλά τον ίδιο τον Θεό το μητρικό της ένστικτο δεν παύει να υπάρχει σε ύψιστο βαθμό. Ανησυχεί για Αυτόν. Αγωνιά όταν τον αναζητεί δωδεκαετή στο ναό. Σπαράζει όταν τον βλέπει να κρεμάται επί του σταυρού. Πύρινη ρομφαία διαπερνά την οδυρωμένη καρδιά της. Η προφητεία του δίκαιου Συμεών πραγματοποιείται. Βλέπει τον μονάκριβο Υιό της να διψά και δεν μπορεί να του προσφέρει τίποτα. Στέκεται από μακρόθεν και θρηνεί. Γεύεται κάθε σταγόνα του Θείου Πάθους. Παρακολουθεί με πόνο άφατο την οδύν του Υιού της. Ο Αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός θέλοντας να τονίσει την οξύτητα του πόνου λέει χαρακτηριστικά, αυτή η μακαρία η οποία τιμήθηκε και με τις υπερφυσικές δωρεές, τους πόνους που γλίτωσε κατά την γέννηση, τους δοκίμασε κατά το πάθος, υπομένοντας καρτερικώς το σπαραγμό των σπλάχνων της. Αυτόν που τον γνώρισε Θεό με την γέννησή Του, τώρα φονεύεται ως κακούργος. Είναι η μητέρα που γνώρισε την μεγαλύτερη χαρά αλλά και τον μεγαλύτερο πόνο. Και ενώ μέχρι τώρα την γνωρίζαμε ως μητέρα του Ύψιστου με την σταυρική θυσία του Υιού της γίνεται και μητέρα όλων των ανθρώπων.

Όταν ο Κύριος επί του σταυρού είπε προς Αυτήν «Γύναι ιδε ο Υιός σου» και αντίστοιχα προς τον Ιωάννη «Ιδού η μήτηρ σου» στην ουσία την καθιστούσε μητέρα όλων μας αφού ο Ιωάννης αποτελούσε τον εκπρόσωπο όλου του ανθρωπίνου γένους. Από εκείνη την ώρα αρχίζει η υιοθεσία όλων εμάς από την Παναγία μας. Μας αναγνωρίζει ως παιδιά της και εμείς ως μητέρα μας. Μας αγαπά όπως κάθε μάνα κάνει με τα παιδιά της, μας φυλάει στοργικά. Δέεται προς τον Υιό και Θεό της και για τα άλλα παιδιά της, όλους εμάς. Είναι η μητέρα που ως Παραμυθία έρχεται να απαλύνει τον πόνο μας. Είναι η μητέρα μας που ως φοβερά προστασία μας σκέπει και μας προστατεύει. Είναι η μητέρα που ως οδηγήτρια καθοδηγεί τα βήματά μας ώστε με ασφάλεια να οδηγηθούμε στην σωτηρία μας. Έτσι την νιώθουμε και έτσι

την χρειαζόμαστε. Ανυστάκτη ικετίδα για τις ανθρώπινες ανάγκες μας στον θρόνο του Σωτήρος Χριστού. Γι' αυτό βρίσκεται στα χείλη κάθε πιστού κάθε στιγμή που νιώθει να απειλείται ή να κινδυνεύει. Παναγιά μου θα φωνάξει. Και αυτή ως σπλαχνική μητέρα θα προστρέξει προς τα παιδιά της.

Παρ' όλα αυτά όμως ο θάνατος, ο κοινός κλήρος όλων εκείνων που φέρουν την ανθρώπινη φύση την επισκέπτεται. Το γεγονός όμως αυτό δεν πρόδρασε να επιφέρει την διάσπαση της σχέσης της με όλους εμάς, τα δικά της παιδιά. Αν και έφυγε από τον φθαρτό αυτό κόσμο δεν τον εγκατέλειψε. Και αυτοί αδελφοί μου δεν είναι λόγος υπερβολής, αλλά είναι το συναίσθημα και το βίωμα ολόκληρης της εκκλησίας. Για αυτό και η κοίμησή της δεν έχει πένθιμο χαρακτήρα αλλά την αίσθηση ενός πανευφρόδουνου πανηγυριού. Ζει μέσα στις καρδιές μας και βρίσκεται πάντα κοντά στην ανθρώπινη ανάγκη αφουγκράζοντας κάθε μας παράκληση προς Αυτή.

Αδελφοί μου αυτή είναι η Παναγία μας. Η μητέρα πάντων ημών. Μητέρα του Θεού και δική μας μητέρα. Να ευχηθώ ποτέ να μην λησμονήσουμε την σχέση μας αυτή αλλά να την ανατροφοδοτούμε συνεχώς και να την διατηρήσουμε ως εσχάτων των ημερών ώστε εκείνη την ημέρα μαζί με Αυτήν να εισέλθουμε ως ένοικοι της βασιλείας του Υιού της και Θεού μας που εύχομαι για όλους μας να αποτελέσει και μια πραγματικότητα. **Γένοιο**

Με τους ιεροψάλτες που έψαλαν στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία

Αναμνηστική φωτό με τον Ιερέα π. Κων/νο, την πρεσβυτέρα του, τον πρώην οδηγό του Μητροπολιτικού αυτοκινήτου κ. Ν. Αναστασόπουλο και έναν εκ των μελών του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου

Με την κυρα-Παναγιώτα, ηλικίας 102 ετών, που δέχθηκε τον Σεβασμιώτατο στην οικία της

Κάθε Δεσποτική και Θεομητορική εορτή, ως "παρούσα ημέρα σωτηρίας" μέσα στον λειτουργικό χρόνο

Χριστιανοί μου,

Σε κάθε εορτή, και ιδιαίτερως στις Δεσποτικές και Θεομητορικές - όπως είναι η Κοίμησης της Υπεραγίας Θεοτόκου - καλούνται οι πιστοί χριστιανοί να βιώσουν τα εκάστοτε ιστορικά γεγονότα όπως περίπου τα έζησαν οι αυτόπτες μάρτυρες «τω καιρώ εκείνω». Πως όμως; Πνευματικώ τω τρόπω, δηλαδή μέσα από τις θεϊκές αποκαλύψεις που χαρίζει πλούσια στις ταπεινές ψυχές ο Δωρεοδότης Κύριος.

Έτσι, το παρελθόν μέσα στον λειτουργικό χρόνο, γίνεται παρόν..., γίνεται σήμερα..., γίνεται τώρα.

Βέβαια, βασική προϋπόθεση για αυτή την πνευματική συμμετοχή του κάθε πιστού είναι το μέτρον της ταπεινώσεως που καλλιεργεί μέσα του, μαζί με την εσωτερική του καθαρότητα (ιδιαιτέρως αυτήν του νοός).

Έτσι, χρειάζεται έντονος αγώνας προσευχής και καθάρσεως από τα πάθη, τις αδυναμίες, τις ιδιοτροπίες και από τις κακές μας συνήθειες, ώστε, «κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού» (Εφ. 4, 7), να αποκτήσουμε νου καθαρό, χαριτωμένο και θεοειδή.

Μόνο ένας τέτοιος χριστοποιημένος νους θα μπορούσε να συλλάβει την αλήθεια που περιγράφεται, επί παραδείγματι, στο εξαποστειλάρειον της εορτής της Κοιμήσεως, το οποίο λέμε κάθε φορά που τελούμε την Παράκληση της Παναγίας, αλλά και την ημέρα της εορτής Της, δηλαδή το «Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω, κηδεύσατέ μου το σώμα. και Συ Υιέ και Θεέ μου, παράλαβε μου το πνεύμα».

Διότι η μεταφορά των αγίων από τόπο σε τόπο δεν είναι κάτι άγνωστο για τους εκλεκτούς του Θεού. Άρα, δεν είναι υπερβολή το ότι συγκεντρώθηκαν όλοι οι Απόστολοι από τα πέρατα της οικουμένης σαν αστραπή για να βρεθούν δίπλα στην Παναγία.

Αν και θεωρώ τον εαυτό μου «άχρειο δούλο», εντούτοις ένεκα της ιερωσύνης μου με αξίωσε ο Θεός ν' ακούσω στην πενήντάχρονη ιερατική μου πορεία πολλές ανάλογες πνευματικές εμπειρίες από κληρικούς, εγγάμους και αγάμους, αγιορείτες και εν τω κόσμω ταπεινούς λευίτες, που είχαν διατηρήσει την ψυχοσωματική τους αγνότητα και καθαρότητα:

με ταπεινό φρόνημα,
με ενεργουμένη αγάπη ακόμη και προς τους εχθρούς,

με φυλακή των αισθήσεων,
με ζέουσα πίστι,
με «βρεγμένη» προσευχή,
με αληθινή μετάνοια και συντριβή,
με ανύστακτο ενδιαφέρον για την σωτηρία των ψυχών, ζώντων και κεκοιμημένων,
με πραότητα στη συμπεριφορά τους με κατανόηση.

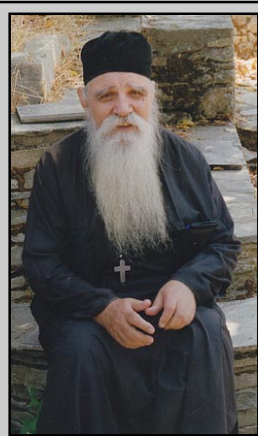
Έναν τέτοιο εφημέριο, αληθινό αλλά αφανές κόσμημα για την ενορία στην οποία διακονούσε, με αξίωσε ο Θεός να γνωρίσω κατά την διάρκεια των θερινών διακοπών σε κάποιο χωριό της πατρίδος μας.

Εκείνη την εποχή της γνωριμίας μας τα παιδιά του ήσαν ήδη καταξιωμένοι επιστήμονες, με άριστη χριστιανική παρουσία.

Αυτός, λοιπόν, ο απλός και ταπεινός, πλην κεχαρι-

τωμένος, λειτουργός του Υψίστου, μου διηγήθηκε τα εξής:

«Μια Κυριακή, που έβρεχε καταρρακτωδώς, ελάχιστα είχαν έρθει από το χωριό για την Λειτουργία. Την ώρα λοιπόν που ήταν να πω «μεταβαλόν τω Πνεύματί σου τω Αγίω» και ενώ ο ουρανός ήταν μαύρος από έντονη βροχή και βροντές, ξαφνικά άστραψε ένας ήλιος μέσα στο Ιερό Βήμα!! Πως φάνηκε τούτος ο ήλιος; Καί φώναξα: «Παναγία μου, σώσε με! Τι είναι τούτο πάλι;»

Του
Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Στεφάνου
Αναγνωστοπούλου

Εγώ δεν καταλαβαίνω από αυτά, πάτερ μου. Μήπως εσύ καταλαβαίνεις; Επειδή με κάτι τέτοια είναι γεμάτα και τα βιβλία σου...

Α! Και κάτι άλλο: Μετά απλώθηκε σ' ολόκληρο τον Ναό μια μυρωδιά από μύρο, σαν κι αυτό που ευωδιάζει από το μυροδοχείο, όταν σταυροειδώς σφραγίζουμε τον νεοβαπτισθέντα. Και η παράξενη αυτή ευωδιά παρέμεινε σχεδόν μέχρι την Θεία Κοινωνία. Καί αυτό πάλι τι ήταν;...»

Φρόντισα να μη δείξω την έκπληξή μου και με όση περισσότερη φυσικότητα μπορούσα, του απάντησα:

- Μπορεί εκείνη ακριβώς την ώρα να άνοιξαν για λίγο οι ουρανοί και να βγήκε ο ήλιος και να φώτισε από κάποιο παράθυρο το άγιον Βήμα.

- Εμ, τζάνε μ', φώτισε μόνο το Ιερό; Ε; Μόνο το Ιερό;

- Δεν ξέρω..., τι να σου πω τώρα; Μήπως ήταν από καμιά ηλεκτρική λάμπα;

- Μπα, κι αυτές είχαν σβήσει από διακοπή του ρεύματος.

- Ε, τότε αστραπή θα ήταν!

- Εμ, μπρε, αστραπή να κρατάς τρία και πέντε λεπτά; Κι εμεινε με την απορία ο παππούλης, θαυμάζοντας το ανεξήγητο γι' αυτόν γεγονός...

Σε κάποια άλλη στιγμή όμως μου είπε με παράπονο: - Ε!, πάτερ Στέφανε, πολλοί από τους συναδέλφους μου με κοροιδεύουν...

- Έλα όμως, του απάντησα, που η Παναγία μας, την Οποίαν υπηρετείς τόσα χρόνια εδώ στον Ναό Της (ο Ναός επιμάρτο στην εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου) σε αναγνωρίζει για παιδί Της! Γι' αυτό και σου αποκάλυψε μια ακτίνα της αγάπης Της! Από τώρα και στο εξής να Της χρωστάς αιώνια ευγνωμοσύνη και να Την ικετεύεις, την ώρα του θανάτου σου να έρθη η Ίδια να παραλάβη την ψυχούλα σου. (Το άλλο θέμα της ευωδίας δεν το έθιξα καθόλου...)

Ο παππούλης αυτός ήταν αγνός και καθαρός, με εγκράτεια και προσευχή, με νηστεία πνευματική και σωματική, φιλακόλουθος και φιλομαθής. Μελετούσε κάθε μέρα Αγία Γραφή, Συναξάρια, Γερωνικά και άλλα πνευματικά βιβλία.

Η αλήθεια αυτού του γεγονότος επιβεβαιώνεται και από μια ανάλογη εμπειρία που άκουσα από κάποιον άλλο ιερέα, ο οποίος, όταν ήταν διάκονος και άρχισε να εκφωνή τα Πληρωτικά κατά τη διάρκεια μιας Θείας Λειτουργίας, εντελώς απρόσμενα είδε μια δέσμη φωτός να εξέρχεται από το αριστερό μέρος μεταξύ αγίας Τράπεζας και Προσκομιδής.

Ήταν δε τόσο εκτυφλωτικό και λαμπερό, που δεν μπορούσε να το ατενίστη και έκλεισε τα μάτια του. Εκπληκτος δε παρατηρούσε τον εαυτό του που συνέχιζε κανονικά τις εκφωνήσεις!...

Ύστερα από λίγο, το πανάγιον αυτό φως χάθηκε και ταυτόχρονα αισθάνθηκε να πλημμυρίζει όλος ο Ναός

από χιλιάδες μύρα...

Η καρδιά του για μέρες ήταν αιχμάλωτη από μια πρωτόγνωρη ευτυχία και μακαριότητα...

Χριστιανοί μου,

με όσα ανέφερα, επιθυμώ να επιβεβαιώσω ότι ακόμα και στις δύσκολες μέρες που ζούμε ανάμεσα στον κληρο παντός βαθμού υπάρχουν κάποιες επαινετές εξαιρέσεις, που με τις προσευχές τους βοηθούν όλους τους εν τω κόσμω αγωνιζομένους πιστούς χριστιανούς στον αγώνα που κάνουν εναντίον της κακίας, της πονηρίας, της αισχροτήτος, των δυσκολιών και των πειρασμών της ζωής και γενικά εναντίον της αμαρτίας.

Κι εμείς, λοιπόν, ακολουθώντας το φωτεινό παράδειγμά τους, ας βάλουμε από σήμερα όλοι μαζί μια καινούργια αρχή για μετάνοια, έλεος, πίστι, υπομονή και αγάπη. Διότι:

Αν μάθουμε να περιμένουμε, θα ελεηθούμε.

Αν μάθουμε να ελπίζουμε, δεν θα διαψευστούμε.

Αν μάθουμε να μετανοούμε, θα ελευθερωθούμε από τα πάθη.

Αν μάθουμε να υπομένουμε, θα δικαιωθούμε.

Αν μάθουμε να πιστεύουμε, θα ευλογηθή η ζωή μας.

Αν μάθουμε να αγαπούμε, όλοι θα μας αγαπούν.

Και τότε θα γεμίσουμε από Χάρι, από δύναμι και φως Χριστού! Και μέσα στα τόσα πνευματικά σκιρτήματα, θα βιώνουμε εν Χριστώ την εσχατολογική προσδοκία των σεσωσμένων.

Βέβαια, ο δρόμος είναι μακρύς και ο κόπος μαζί με τον πόνο που θα καταβάλουμε πολλούς. Απαιτούνται οι ανθρώπινες προσπάθειες για την καλλιέργεια των αρετών, την τήρησι των ευαγγελικών εντολών, την υπακοή στο θέλημα του Θεού και την μετά φόβου Θεού συμμετοχή στα σωστικά πανάχραντα Μυστήρια.

Αλλά πάντα ταύτα συγκρατούνται και ενισχύονται από την άπειρη φιλανθρωπία του Θεού. «Ου του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού» (Ρωμ. 9, 16), που σημαίνει ότι όλοι μας ως χριστιανοί εξαρτώμαστε από το έλεος και την δωρεά της θείας Χάριτος.

Άπειρη η ευσπλαγχνία του Θεού, γι' αυτό και περιμένει κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε στιγμή την δική μας κραυγή μετανοίας:

*** Χριστέ μου, αμάρτησα, συγχώρεσέ με.**

*** Χριστέ μου, πληγώθηκα από τα πάθη μου, θεράπευσέ με.**

*** Χριστέ μου, έπεσα, σήκωσέ με.**

Και επειδή η κατ' εξοχήν Μεσίτρια προς τον Υιόν Της και Θεόν ημών Ιησούν Χριστόν είναι η Υπεραγία Θεοτόκος, γι' αυτό Αυτήν ας επικαλούμαστε για να μας λυτρώνη από τα «πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ημών δολίως κινούμενα».

Προς τούτοις, ας φωνάξουμε προς την Υπεραγία Θεοτόκο:

«Παναγία μου, Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον πάντας ημάς με τις μητρικές Σου πρεσβείες και αξιώσέ μας να Σ' έχουμε Μητέρα κι εδώ κάτω στη γη και στους ουρανούς. Και αυτό μας είναι αρκετόν τώρα και πάντοτε, εις τους απεράντους αιώνες των αιώνων. Αμήν.»

Αδελφοί μου,

«Νυν ημέρα σωτηρίας...»!

«Σήμερα η ευπρόσδεκτος ημέρα της σωτηρίας μας!»

Ας μην την χάσουμε!... ΑΜΗΝ.

ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΤΟ ΑΝΘΟΣ"

Το Ορθόδοξον Στερέωμα της Οικουμένης εορτάζει την λαμπράν επέτειον, την ημέρα της Μεγαλόχαρης, της Θεογεννήτορος την Κοίμησιν.

Κατά την σημερινήν δυσχερή και κρίσιμον συγκυρίαν εν μέσω των ακανθωδών προβλημάτων του Τόπου μας προβάλλει και πάλιν η μεγαλάνυμος Επέτειος.

Τα συσσωρευμένα δεινά του Τόπου, του ενδόξου και περιφανούς κατά λόγον παραδόσεως και Ιστορίας, οι εμπρησμοί εις την ύπαιθρον Χώραν «η παλαιά και νέα ύβρις» κατά του Δημιουργού μας, όπως ετόνισαν προσφάτως επίσημα Εκκλησιαστικά χείλη, η ανεργία, η πείνα, τα θολά νέφη της Εσπερίας, η εγκληματικότητα, η παραβατικότητα, η διαφθορά των συνειδήσεων του μείζονος τμήματος της κοινωνίας μας, η γενική ύφεσις και ραστήνη και λοιπά δυσμενή μας προκαλούν λύπην, μας προξενούν αλγεινά συναισθήματα και βιώματα. Ακόμη αδόκητοι και μη θάνατοι νέων ανθρώπων κυρίως εξ ασθενών ή τροχαίων δυστυχημάτων βεβαίως σκιάζουν την ατμόσφαιραν και αυτήν του Δεκαπενταυγούστου, που διανθίζεται με τις παρακλήσεις και δεήσεις προς την Αειπάρθενον. Φρονεί κανείς ότι το όλον τούτο πλέγμα δεν είναι ανυπερκίνητον, ούτε αξεπέραστον. Και ο μικρός και Μέγας Παρακλητικός Κανών, που ψάλλονται καθ' όλην την διάρκειαν του Δεκαπενταυγούστου συνθέτουν σωστικόν αντιστάθμισμα κατά του επιπολάζοντος παντοειδούς κακού καιρού μας, με κορυφαίον έκφασμα την εορτήν της Κοιμήσεως.

Η αχλύς των χρόνων μας δεν ημπορεί να καλύψη την σεπτήν μορφήν της Παναγίας, της «Πεποικιλμένης». Τα βιώματα και οι λογισμοί μας και τα συναισθήματα όλων των Ορθόδοξων αναποφεύκτως και αναντιλέκτως στρέφονται προς την τιμάν Μορφήν της. Ίσως ερωτήσει κάποιος; Μήπως η «Πλατυτέρα των Ουρανών», η «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ηλιακών» είναι πλάσμα της φαντασίας μας, ή επινόημα ποιητικής εμπνεύσεως ή πλάσμα της καλλιτεχνικής ιδιοφυΐας; Ασφαλώς όχι. Η Παναγία μας ευρίσκεται τόσον υψηλά όπου αδυνατεί ο ανθρώπινος λογισμός να φθάση. Ωστόσο η παρουσία της μέσα εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν μας 2000 και πλέον χρόνια είναι ζωντανή και εναργής. Είναι η επιβλητική εικόνα του χριστιανικού κόσμου, είναι το άγιον και ευλαβές σύμβολον της εθνικής ζωής και υποστάσεως. Όμορφα και παραστατικά εμφανίζει την όλην μορφήν της ο εκλεκτός εκείνος λογοτέχνης και ζωγράφος Φώτης Κόντογλου: «Η Παναγία μας, γράφει, είναι το πνευματικό στολίδι της Θρησκείας μας, ιδίως της Ορθοδοξίας. Γί' αυτό και οι υμνωδοί της Εκκλησίας μας την υμνήσανε με πολλούς και εξαισίους ύμνους, δίνοντάς της ένα πλήθος ονόματα, όπως είναι Ρόδον το Αμαρανίον, Χρυσούν Θυματήριον, Σκέπη του κόσμου, Κεχαριτωμένη, Νύμφη ανύμφευτος, Ελπίς

των απελπισμένων, Γοργοεπήκοος, και άλλα πολλά. Και οι εικονογράφοι πάλι ζωγραφίσανε μυριάδες εικόνες της Θεοτόκου, σε διάφορους τύπους: Οδηγήτρια, Γλυκοφιλούσα, Πλατυτέρα, Δεομένη, Γαλακτοτροφούσα. Το εικόνισμά της στολίζει το εικονοστάσι κάθε εκκλησίας, βαλμένο από το δεξιό μέρος της «Ωραίας Πύλης» (Φώτης Κόντογλου: «Παναγία και Υπεραγία», εκδ. «Αρμός», Αθήνα 2000, σελ. 47, 48).

Και δεν στοιχειοθετεί υπερβολήν να τονισθεί ότι η Ιστορία της Πνευματικής Οικουμένης δεν δύναται να παρυσιάση εξοχώτερον, καθαρώτερον, λαμπρότερον και υπεροχώτερον πρόσωπον από την ταπεινήν Κόρην και Μητέρα του Θεού.

Η Δημιουργία έχει να δείξη Αγίους, Ομολογητάς, ήρωας, πνευματικούς ανθρώπους, εναρέτους σκαπανείς του βίου, εξαιρετους εκπροσώπους της Τέχνης και της Επιστήμης. Όμως ουδεμία ανθρωπίνη ύπαρξις θα επιτύχη ποτέ να φθάση την Χάριν της.

Πώς να εξυμνήση κανείς το μεγαλείον της Θεογεννήτορος, πώς ο οιοσδήποτε επιδέξιος και ο πλέον εμπνευσμένος κάλαμος να φανερώση την αρετήν και το ηθικόν κάλλος της. Αξίζει να παρατεθή ένα τμήμα από τον πανηγυρικόν Λόγον προς την Κοίμησιν της Παρθένου Μαρίας του Ηλία Μηνιάτη, εκκλησιαστικού ρήτορος και συγγραφέως (1664-1717): «Αδύνατον, λέγει, είναι χριστιανοί, ο νους μας να φαντασθή το υπέρλαμπρον εκείνο φως, με το οποίον αστράπτει η μακαρία Παρθένος εις τον Παράδεισον. Η σελήνη, ο ήλιος είναι σκοτεινά πράγματα, παραβαλλόμενα με εκείνο το ανεκλάλητον κάλλος, το οποίον βλέπουσιν και δεν χορταίνουσιν οι μακάριοι. Τι ωραίο! Τι φαινόν! Τι θεοειδές θέαμα εις τα μάτια των Σεραφεϊμ!...» (Ηλία Μηνιάτη: Διδαχαί και Λόγοι» σελ. 15).

Η Πανάγιος υπήρξε και της Εθνικής μας ζωής το στήριγμα και η ελπίδα. Και δεν εστάθη μόνον εις τα πρώτα χρόνια της Χριστιανοσύνης και μέσα εις τις κατακόμβες εις τους διωκομένους Χριστιανούς ο παλμός, η ισχύς, η στοργή και η παρηγοριά. Κατά την συνέχειαν των αιώνων ανεδείχθη ο αληκτος θησαυρός, το «ταμείον» των προσδοκιών και της καρτερίας του Γένους μας.

Επιβλητική παρίστατο η θεότης της Αθηνάς κατά τους κλασσικούς χρόνους. Εθεωρείτο η καθοδηγός δια τον εξανθρωπισμόν και την εξημέρωσιν. Ήτο η προστάτις Σύντροφος και εργάτις ειρηνικών έργων και πρωτοβουλιών, αλλά και πολεμικών αγώνων.

Όμως εις το προσκήνιον της Ιστορίας της Νέας Πίστewος ο Έλλην εγκολπώνεται την Πίστιν αυτήν και το καινούργιο μήνυμα. Ο φαντασμαγορικός πλούτος του Δωδεκαθέου και η αίγλη του κλασσικού κόσμου παραχωρούν την θέσιν των και καταθέτουν τον σεβασμόν, την τιμήν και αποθέτουν την αφοσίωσίν των εις την Παναγίαν.

«Η μορφή της αιθέριας αγνότητας, της στοργής και της ταπεινοσύνης υψώθηκε από τον Χριστιανικόν Ελληνισμόν, σαν πάμφωτο γεφύρι προς τον Θείο Μυσταγωγόν.

Η "Αχραντος Δέσποινα"

γόν. Και ποτέ λαός δεν ύμνησε, όπως ο Έλληνας του Βυζαντίου και του σκλαβωμένου έπειτα Γένους, με πάθος θερμότερο, τη μητέρα του Λυτρωτή, Λαός βασανισμένος, βρήκε στην Παρθένο, την πονεμένη μάνα του Θεού, μια έκφραση απόλυτα δική του.

Το θριαμβευτικό στεφάνωμα του πόνου και της καρτερίας που είναι το νόημα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, η Νίκη και η Αποθέωσή της, έχει πάρει βαθύτατη εθνική σημασία, έγραφε ο μέγας εκείνος Λογοτέχνης και δοκιμιογράφος Σπύρος Μελάς προ αρκετών δεκαετιών: «Η Κοίμηση της Θεοτόκου». Ελληνική Δημιουργία, 1950, σελ. 24).

Των πανελλήνων το προσκύνημα όντως έγινε, κατέστη το σεπτόν πρόσωπον της Αειπαρθένου. Το προσκύνημά της έλαβε έκφρασιν μοναδικότητας, πλέον ουσιώδη, πλέον στοχαστικήν, πλέον ευλαβή της αρχαίας λατρείας. Οι ύμνοι προς την Παναγίαν, τα εμπνευσμένα ποιητικά δοκίμια, και η καλλιέλεα λογοτεχνική μούσα των Νεοελλήνων συγγραφέων το επι-

Του Δημητρίου Ν.
Παπαθανασόπουλου

Φιλολόγου - τ. Λυκειάρχου

βεβαιώνουν και επιμαρτυρούν. Η νεωτέρα Ελληνική Ιστορία το προσυπογράφει. Η μορφή της, το ηθικόν κάλλος της, η οσιότης της έχουν γίνει το κέντρον της πνευματικής ζωής του Μεσαιωνικού και του Υποδούλου Ελληνισμού. Ατέρμονες γενεές Ελλήνων έχουν αφιερώσει Νικητήρια και ευχαριστήρια προς την προστατίδα Θεομήτορα και Υπέρμαχον Στρατηγόν.

Τι και αν συνετελέσθη την 15^{ην} Αυγούστου 1940 εις το Ιερό Νησί της Μεγαλόχαρης, την Τήνον, η μεγάλη «Ύβρις» προς την Χάριν της με τον τορπιλισμόν του ευδρόμου «ΕΛΛΗ», που είχε πλεύσει δια την «εράν θεωρίαν»; Η «Ύβρις» εκείνη έλαβε την «τίσιν», την δικαίαν τιμωρίαν και κύρωσιν εις τα βουνά της Βορείου Ηπείρου με την νίκην των Ελλήνων και την ήτταν των φασιστικών δυνάμεων, που απετόλμησαν το έγκλημα προς την Μεγαλόχαριν την 15.8. 1940 εις την Τήνον.

Όλοι σήμερα συναντώνται εις την έξαρσιν της υπέροχης μορφής της Παναμώμου. Αυτή «στα αμιάνα σπλάγχνα» της εδέχθη τον Λόγον, ώστε να λάβη σχήμα γήινον ανθρωπίνην μορφήν δια την τέλεσιν της λυτρώσεως του Γένους των ανθρώπων και του Γένους του Ελληνικού, που δοκιμάζεται απηνώς, ως μη όφελε, σήμερα.

Μεταξύ πολλών ύμνων ας έρχεται διαρκώς εις την σκέψιν μας, που είμεθα αδύνατοι ενώπιον των αντιξώων περιστάσεων, το τμήμα της στ' ωδής του Μικρού και μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος: «**Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, όπι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.**».

Αυτή η ελπίς είναι, δέον να είναι ασάλευτος, καθ' όσον η Παναγία μας είναι το άνθος της Νέας Δικαιοσύνης του Κόσμου και της δεινοπαθούσης Πατρίδος μας

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Κάθε Πέμπτη απόγευμα τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 μ.μ.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 μ.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
"ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΘΑΡΙ"
ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

Ακρωτηρίου 17 - Ψαροφάι Πάτρας
Τηλ.: 2610/321.511 -
οικίας 2610/310.317 & κιν.: 6945/795.725

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σούλι Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

Τα εγκώμια της Υπεραγίας Θεοτόκου, στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών

Με βαθεία κατάνυξη και εν πληθύση εκκλησία εψάλησαν στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών τα Εγκώμια της Υπεραγίας Θεοτόκου και εν συνεχεία τελέσθηκε η θεία Λειτουργία.

Στις ιερές ακολουθίες έλαβαν μέρος οι Αρχιμανδρίτες Παύλος Αμανατιάδης και Θεόκλητος Παντελίδης ο οποίος και κήρυξε τον Θείο Λόγο, καθώς και οι πρεσβύτεροι Βασίλειος Πατσός, Ανδρέας Πολίτης, Παναγιώτης Θωμάς και Γεώργιος Τζεφρίδης.

* Στο τέλος έγινε και επιμνημόσυνη δέηση για τον μεταστάντα π. Αυγουστίνo Ανδριτσόπουλο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Μυρτιάς.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
ΨΗΦΙΑΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΦΙΛΜ
ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΡΙΟ
Αθηνών 3
2610 994444, 2610 911300
www.anthopoulosphotos.gr
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 239, ΠΑΤΡΑ, ΤΗΛ.: 2610 276 415 / 278 944

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος
Απόφοιτος Πανεπιστημίου Πατρών

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΛΑΔΙ
ΦΕΤΙΝΟ από την
ευρύτερη περιοχή
των Πατρών
αρίστης ποιότητας
και σε πολύ καλή
τιμή. Πληροφορίες
στο τηλέφωνο:
2610/279.854

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ο Ιερός Ναός της Αγίας Μαρίνης Πατρών,
διοργανώνει Προσκυνηματική Εκδρομή στα
Ιεροσόλυμα και στο Όρος Σινά από 24 Αυγούστου έως
1η Σεπτεμβρίου για την εορτή της Κοιμήσεως
της Παναγίας μας.

Πληροφορίες στον π. Παναγιώτη Θωμά
στο τηλέφωνο 69322371500

* ΕΚΒΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΟΛΙΑ
* ΕΙΔΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ * ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΠΟΥΣΙΑΣ

Γοργοποτάμου 6 (πλησίον LIDL)
Τηλ.: 2617/73.73.18 - Κιν.: 6979/670.227 ΠΑΤΡΑ

<<ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ>>

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρα
azaniatsimara@gmail.com

ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ

ΜΗΤΕΡΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Σε λίγες ημέρες η Ορθόδοξη Εκκλησία εορτάζει την Κοίμηση της Θεοτόκου, τη σπουδαιότερη Θεομητορική εορτή, την επονομαζόμενη δικαίως και "Πάσχα του καλοκαιριού". Όπως περιγράφει το κοντάκιο της Κοιμήσεως: «τάφος και νέκρωσις ουκ εκράτησε ως γαρ ζωής μητέρα, προς τη ζωήν μετέστησεν ο μήτραν οικήσας αειπάρθενον», ο θάνατός της προμνηστεύεται τη ζωή. Η Θεοτόκος γέννησε τη ζωή και μεταβαίνει στη ζωή με την «αθάνατον κοίμηση». Ο Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας στις ακόλουθες λέξεις τονίζει τη μοναδικότητα του προσώπου της Θεοτόκου: «Ανεδείχθη Ιερωτέρα των θυσιών, Τιμιωτέρα των θυσιαστηρίων προς τον Θεόν, Αγιοτέρα των Δικαίων, των Προφήτων, και των Ιερέων». Ο πιστός λαός αγάπησε τόσο την Παναγία στους αιώνες που αφιέρωσε ναούς σε κάθε τόπο. Τα τιμητικά προσωνύμια (Θεοτοκονύμια) που αποδίδονται στη Θεοτόκο από την εκκλησιαστική και λαογραφική παράδοση είναι αναρίθμητα. Αποτελεί το κόσμημα της Ορθοδοξίας και το καύχημα της ανθρωπότητας.

Οι περισσότερες πολύτιμες πληροφορίες και λεπτομέρειες για την Υπεραγία Θεοτόκο, δίδονται από τον Ευαγγελιστή Λουκά ο οποίος για τούτο το λόγο ονομάστηκε και "Ευαγγελιστής της Παναγίας". Ο Ευαγγελισμός, η επίσκεψη της Θεοτόκου στην Ελισάβετ και άλλα γεγονότα από την παιδική ηλικία του Ιησού και της Μητέρας του περιγράφονται μόνο στο Ευαγγέλιο του Λουκά. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας από Έλληνα πατέρα. Από μικρός υπήρξε φιλομαθής και έμαθε εκτός από ελληνικά και άλλες δύο γλώσσες, εβραϊκά και συριακά. Στην περίφημη, για εκείνη την εποχή, Σχολή της Ταρσού εφοιτούσε γενική ελληνική παιδεία, ιατρική και ζωγραφική. Με την ιδιότητα του Ιατρού ήρθε στην Ελλάδα το 42 μ.Χ, τον καιρό που αυτοκράτορας στη Ρώμη ήταν ο Τίτος Κλαύδιος. Στη Θήβα Βοιωτίας θα εγκατασταθεί και θα ασκήσει με πάθος την ιατρική τέχνη, παρουσιάζοντας ιδιαίτερη ειδικευση στις παθήσεις των οφθαλμών. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς είναι ο πρώτος Ιατρός του χριστιανικού κόσμου και το καύχημα των Ιατρών όλων των αιώνων. Στις 18 Οκτωβρίου η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά την μνήμη του και δικαίως για την ιατρική κοινότητα είναι ο προστάτης και καθοδηγητής.

Σταθμός της ζωής του και της μετέπειτα πορείας του είναι η συνάντηση με τον Απόστολο Παύλο κατά την πρώτη αποστολική πορεία. Έκτοτε αποτελεί το συνοδό Ιατρό του Αποστόλου Παύλου και το ουσιαστικό στήριγμα στην πορεία διάδοσης του ευαγγελικού λόγου. Παρακολουθεί τον Παύλο με ενθουσιασμό και αυτοθυσία σε όλες τις αποστολικές του περιόδους. Αναπτύσσεται σχέση ιερή ανάμεσα στις δύο προσωπικότητες. Ενδεικτικά της μεγάλης αγάπης και στοργής του Αποστόλου Παύλου προς τον Λουκά είναι τα ακόλουθα χωρία: α) Κολασσαείς δ', 14 ("ασπάζεται υμάς Λουκάς Ιατρός ο αγαπητός"), β) Β Τιμόθεον δ', 11 ("Λουκάς εστί μόνος μετ' εμού"), φράση που διατυπώνεται στον Τιμόθεο γιατί τόσο στην πρώτη όσο και στη δεύτερη φυλάκιση του Αποστόλου Παύλου ο Λουκάς υπήρξε μόνος μαζί του. Κατά τη διάρκεια αυτή της συνοδοιπορίας γράφει το "ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ", το οποίο αποστέλλει στον ηγεμόνα της Αχαΐας Θεόφιλο. Μετά το θάνατο του Αποστόλου Παύλου, σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες έδρασε και στην Αχαΐα. Πέθανε από φυσικά, μάλλον, αίτια στη Θήβα Βοιωτίας, όπου και φυλάσσονται τα λείψανά του.

Η Παράδοση αναφέρει ότι ο Ευαγγελιστής Λουκάς υπήρξε προσωπικός Ιατρός της Θεοτόκου. Ως πρωτοπόρος στη εξαιρετική Τέχνη της Αγιογραφίας είναι ο πρώτος που έλαβε την ευλογία να αγιογραφήσει με την τέχνη του κεριού και της μαστίχας, την εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου να βαστάζει το Θείο Βρέφος. Αυτήν και δύο ακόμη εικόνες τις μεταφέρει στα Ιεροσόλυμα για να ρωτήσει την γνώμη της Παναγίας. Η Θεοτόκος με χαρά τις ευλογεί λέγοντας: «Η χάρις του εξ εμού τεχθέντος εἴη δι' εμού μετ' αὐτῶν».

Η πόλη των Πατρών έχει την ευλογία να κοσμεῖται εδώ και αιώνες από το μοναστήρι της Παναγίας της Γηροκομίσσας. Η ομώνυμος, πανίερη και θαυματοργική εικόνα χρονολογείται από τον 4° αιώνα μ.Χ. Η μορφή της σε καλεί να επαναπροσδιορίσεις την ουσία της ζωής αυτής. Αποτελεί την καταφυγή και την ελπίδα όλων των κατοίκων σε κάθε χαρά, λύπη, ασθένεια ή ανάγκη. Είναι μητέρα και Ιατρός όλων. Κι εμείς τα παιδιά της.

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρα είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευση της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Την **Τετάρτη 15 Αυγούστου** εορτή της **Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου**, ο ως άνω Ιερός Ναός, εορτάζει και πανηγυρίζει μετά αρτοκλασίας και πάσης εκκλησιαστικής λαμπρότητας.

Πρόγραμμα Ιερών Ακολουθιών

* **Δευτέρα εσπέρας 13/8 ώρα 6.30μ.μ.** Εσπερινός Μικρός Παρακλητικός Κανών – Εγκώμια εις την Κοίμησιν της Υπεραγίας Θεοτόκου

* **Τρίτη εσπέρας 14/8 ώρα: 7.00 μ.μ.** Μέγας πανηγυρικός εσπερινός μετ' αρτοκλασίας.

* **Τετάρτη πρωί 15/8 ώρα: 7.00 π.μ.** Έναρξις όρθρου

* **8.30 π.μ.** Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και εν συνεχεία Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας Πέριξ του Ναού

* **Τετάρτη εσπέρας 15/8 ώρα: 7.00μ.μ.** Εσπερινός μετά παρακλήσεως προς την Υπεραγίαν Θεοτόκον.
ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΜΠΕΓΟΥΛΑΚΙΟΥ

Τη Δευτέρα 13 Αυγούστου 2012 το βράδυ και από ώρα 21:00 έως 1 μετά το μεσονύκτιο θα ψαλούν τα εγκώμια της Παναγίας μας, εις τον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Μπεγουλακίου.

3ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή ΤΗΝΟΣ - ΑΝΔΡΟΣ

Από 29 έως και 31 Αυγούστου, έχει προγραμματισθεί προσκυνηματική εκδρομή στην Τήνο - Άνδρο.

Τιμή συμμετοχής 140 ευρώ. Πληροφορίες - Αρχηγός εκδρομής: κ. Κων/νος τηλ. 6945-356399

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΑΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

☑ ΤΕΜΠΛΑ	☑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
☑ ΘΡΟΝΟΙ	☑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
☑ ΑΜΒΩΝΕΣ	☑ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
☑ ΠΑΓΚΑΡΙΑ	☑ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005**

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Απ' την Ιερά Μονή Γηροκομείου, ανακοινώθηκε ότι η ακολουθία των Ιερών Παρακλήσεων προς την Υπεραγία Θεοτόκο κατά την

διάρκεια του Δεκαπενταύγουστου θα τελούται καθημερινά το απόγευμα στις 6.30 μ.μ.

* Την **Κυριακή 12 Αυγούστου** στον Επιτάφιο και στα Εγκώμια της Παναγίας μας, θα χοροστατήσει ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος**, ώρα ενάρξεως 7.00 μ.μ.

***Κάθε** πρωί Θεία Λειτουργία έως τις 23 Αυγούστου, προς τιμή της Υπεραγίας Θεοτόκου, από ώρα 6 π.μ. – 8.15 π.μ.

Το πρόγραμμα του Σεβασμιωτάτου έως την εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου

Σάββατο 11 – 8 – 2012 Εσπερινός στον Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Άνω Σουλίου

Κυριακή 12 – 8 – 2012 Θεία Λειτουργία στις Αλυκές Κάτω Αχαιάς (ώρα 7:00 μ.μ.) Εγκώμια της Θεοτόκου στην Ιερά Μονή Παναγίας Γηροκομιτίσσης Πατρών.

Δευτέρα 13-8-2012 Ι. Παράκλησις στον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Σελλών

Τρίτη 14 – 8 – 2012 Μέγας Εσπερινός στην Ι. Μονή Παναγίας Γηροκομιτίσσης Πατρών Ιερά Αγρυπνία στην Ι. Μονή Παναγίας Γηροκομιτίσσης Πατρών

Τετάρτη 15 – 8 – 2012 Θεία Λειτουργία στην Ι. Μονή Παναγίας Γηροκομιτίσσης Πατρών

* **Ωρα ενάρξεως Παρακλήσεων & Εσπερινών : 8.00 μ.μ.**

ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ ΠΑΜΕ «ΑΓΚΥΡΑ»

Το ερχόμενο **Σάββατο 11** και την **Κυριακή 12 Αυγούστου 2012**, στην κατασκήνωση «**ΑΓΚΥΡΑ**» θα πραγματοποιηθεί το διήμερο των παλαιών κατασκηνωτών και φίλων της κατασκηνώσεως. Κεντρικός ομιλητής θα είναι ο Θεολόγος και Συγγραφέας κ. **Νικόλαος Βασιλειάδης** με θέμα: «**Αγιογραφική ανάλυση δύο παράλληλων εποχών**».

Ενοριακός Ι. Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Εορτή Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Πέμπτη 23/8/2012:

Α) ώρα 7.00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και θείου Κηρύγματος υπό του Ιερομονάχου **π. Νεκταρίου Στεφανόπουλου** (Αδελφού Ι. Μονής Αγίων Πάντων της Τριταίας).

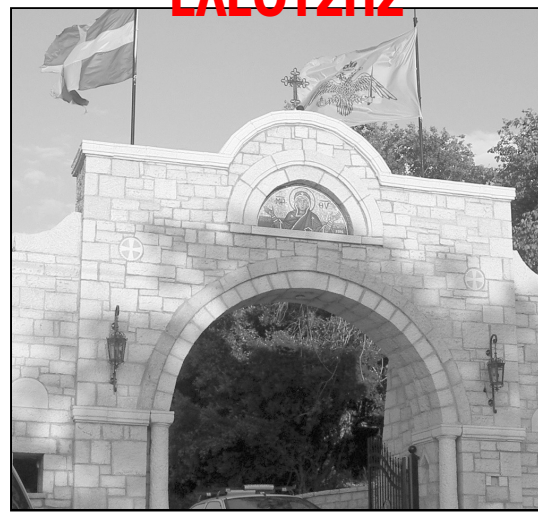
Β) (βράδυ) ώρα 10.00 έως 1.00 π.μ. Ιερά Αγρυπνία υπό του **π. Ιωάννου Δροσόπουλου**.

Παρασκευή 24/8/2012:

Α) ώρα 7 – 10 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, μετά Θείου Κηρύγματος υπό του Πρωτοπρεσβυτέρου π. **Κων/νου Ευαγγελάτου** (Αρχιερατικού Επιτρόπου Ν. Ερινεού και Συμπολιτείας)

Β) Εσπέρας ώρα 7 μ.μ.: Μ. Εσπερινός Ι. Παράκλησις προς τον Άγιο και Ιερά Λιτανεία. Των Ακολουθιών θα προστή ο Αρχιμανδρίτης **π. Χριστόδουλος Ζώης** (Αδελφός Ιεράς Μονής Ομπλού).

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΟΥΣΗΣ

Την **Τετάρτη 15 Αυγούστου** εορτάζει και πανηγυρίζει η **Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης** μετά πάσης Θρησκευτικής Λαμπρότητας.

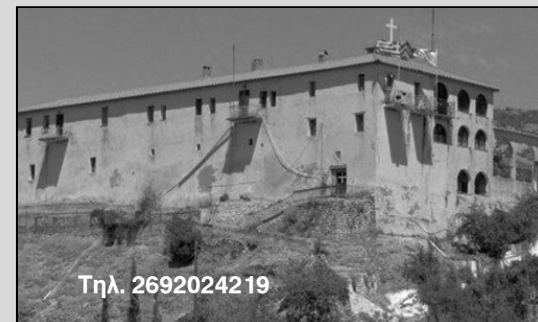
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

Την **Τρίτη 14 Αυγούστου** και ώρα 6.30 μ.μ. θα ψαλή Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος.

Την **Τετάρτη 15 Αυγούστου** και ώρα 7.00 π.μ., Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας θα ακολουθήσει λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας της ΕΛΕΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ.

Το εσπέρας και ώρα 6.30 θα τελεσθεί Παράκλησις και τα Εγκώμια εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΑΣ

Τηλ. 2692024219

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τρίτη 14 Αυγούστου 2012: 7.00 μ.μ. Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. **Αμβροσίου**

11μ.μ.-1π.μ. Αγρυπνία
Τετάρτη 15 Αυγούστου 2012: 7.00 π.μ.- 10.30 π.μ. Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ Μετόχιον Ιεράς Μονής Μαρίσης

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ Παρασκευή 24 Αυγούστου 2012

Την Παρασκευή 24 Αυγούστου 2012 ο Ιερός Ναός μας εορτάζει μετά πάσης θρησκευτικής λαμπρότητας την εν αυτώ αποτεθσαυρισμένην Ιεράν Εικόνα του **Αγίου Κοσμά του Αιτωλού** με το ακόλουθο πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1. Πέμπτη 23 Αυγούστου και ώρα 7.30 μ.μ.: Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και θείου Κηρύγματος.

2. Παρασκευή πρωί 24 Αυγούστου και ώρα 7.00 π.μ. - 10.00 π.μ.: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας και θείου Κηρύγματος.

3. Παρασκευή απόγευμα 24 Αυγούστου και ώρα 7.00 μ.μ.: Μέγας Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιον μετά Θείου Κηρύγματος και εν συνεχεία περί ώραν 8.30 μ.μ. Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας.

Εις την εορτήν συμμετέχει και ο Σύλλογος των εν Πάτραις Αιτωλοακαρνανών.

Ο Ιερός Ναός ευρίσκεται επί της οδού Αχαϊκής Συμπολιτείας Ζαβλάνι Πατρών.